

Шоирлар дил розин кимларга айтсин?

Саҳвий ижодидан

2014 йил

Кириш;

Бу китобда 2014 йилда ёзилган турли жанр ва мазмундаги шеърлар жамланди. Классик шеърлар иккинчи бўлимда ва бармоқ вазнида ёзилган шеърлар олдинги ўринда жойлашган. Бу китобнинг номи биринчи шеърнинг ичидаги бир мисрадан олинди. Бу ном китобдаги мавжуд шеърларнинг умумий мазмуни руҳига мос ва мувофиқ туюлди. Бу китобни ўқувчи холис кишилар учун ва ёзган муаллиф учун ҳам икки оламда манфаатлик қилишини аллоҳдан сўраб қоламан. Саҳвий.

Айрилса

Бу ҳаётда қадрин топмайди булбул,
Қариса, хуш овозидан айрилса.
Ўлжасини тутолмайди бургутлар,
Қанот синиб, парвозидан айрилса.

Гўшт ғами қассобда, жон ғами қўйда,
Ҳофизлар қадрини топмайди тўйда,
Хаёли паришон, яшайди ўйда,
Булбулдек сайрар созидан айрилса!

Итлар ҳам бефойда, югурмас, чопмас,
Агар қутурмаса эгасин қопмас,
Қашқирдан подаси омонлик топмас,
Чўлда чўпонлар тозидан айрилса.

Дардга даво бўлар, қилсанг тиловат,
Бағишлар дилинга ором, тароват,
Инсон зотинда бўлмайди ҳаловат,
Дилга дардкаш, ҳамрозидан айрилса.

Шайтон ҳамроҳ юрар, ўнги — сўлидан,
Бир иш келмас одамзоднинг қўлидан,
Шогирдлар адашар тўғри йўлидан,
Таълим берган устозидан айрилса.

Дунёнинг молини афзалдир ози,
Камроқ бўлар ҳисоб — китоб, тарози,

Чин мўмин ҳеч қачон, бўлмайди рози,
«Пул» деб, беш вақт намозидан айрилса!

Ёшинг ўтган сари, кўнгил ёшланар,
Умр ўтганин англаб, кўзлар ёшланар,
Ҳаётингни «хазон фасли» бошланар,
Киши, “баҳору — ёз”идан айрилса.

Ёмон туш кўрганлар сувларга айтсин,
Ё саҳрога чиқиб, қумларга айтсин,
Шоирлар дил розин, кимларга айтсин?,
Қўлда қалам қоғозидан айрилса?!

Фуад Шокирийга атаб;

Кечиргин бизларни шаҳид биродар,
Азиз хотиранга қилдик хиёнат.
Қилолмайди менинг ҳеч ақлим бовар,
Қолмадими бизда дину диёнат?!

Сен жон қурбон қилган улуғ майдонда,
Бугун бирор кимса қолмаган жим жит.
Собиқ сафдошларинг, биродарларинг,
Индаймай жимгина сақлайди сукут.

Бугун қўрқоқликни хаспўш қиламиз,
Биз учун шириндир танамизда жон.
Қўлдан келмаслигин яхши биламиз,

Сенингдек, эрк учун бўлишлик қурбон.

Курашдан чекиндик, баҳонамиз кўп,
Бирор натижа йўқ қуруқ гаплардан.
Ҳеч қачон ҳурликга чиқмайди бу эл,
Агар қутулмаса шу иллатлардан.

Сендек жонфидолар қадрин билмаса,
Бу юрт қандай қилиб, озод ҳур бўлар?
Ўз мард ўғлонларин қадрламас эл,
Демак, золимларга мангу қул бўлар!

"Тинч яшай" деганларга;

Яшай десанг ғам ташвишсиз хотиржам,
Элу — юртинг, диёрингни унутгил!
Истасанг бўлмасин ҳеч қандайин ғам,
Баланд тутган шиорингни унутгил!

Қардошларинг эллар кезар зор бўлиб,
Кенг дунё бугун кўзига тор бўлиб,
Элу юртинг яшайверсин хор бўлиб,
Қадрдон дўсти ёрингни унутгил!

Тақдир ҳукми агар қилмаса шафқат,
Мақсадинга ета олмассан албат,
Ақлдан озмайин десанг оқибат,
Қилган азми қарорингни унутгил.

Таслим бўлгил, энди ҳукми қазога,
Лойиқ кўрган сени шундай сазога,
Тайёр бўлиб охиратда жазога,
Ирода ихтиёрингни унутгил.

Мардлар йиқилдилар суиқасд бўлиб,
Мардлик қилолмадинг, ҳиммат паст бўлиб,
Виждонинг қийнаса ичиб, маст бўлиб,
Бугун дунёда борингни унутгил!

Манқуртлик аслида кони фойдадир,
Бўлмаса беғам яшашлик қайдадир,
Бало офат сен кутмаган жойдадир,
Қайда қолар мазорингни унутгил?!

Ор қилмасанг шаҳидларнинг қонидан,
Афзал бўлса жонинг элнинг жонидан,
Қочар бўлсанг бу кураш майдонидан,
Ғуруринг номус — орингни унутгил!

Маълум қонуният

Маълум қонуният бордир оламда,
Шодликга муқобил кулфат яшайди.
Ҳайвонотдан фарқи шудир одамда,
Ўзаро иттифоқ, улфат яшайди.

Бўрилар подага ҳужум килганда,
Қўйларга омонлик бўлмас эканда,
Инсон инсонлигин қилганда канда,
Муҳаббат ўлади, нафрат яшайди.

Дунёни кезганман бағрим қон бўлиб,
Ўзга миллатларга лол ҳайрон бўлиб,
Оламда хор бўлиб, саргардон бўлиб,
Ўзбек деган мазлум миллат яшайди.

Миллат эътиборсиз зурёдларига,
Қаранг мазлумларнинг фарёдларига,
Авлодлар қалбида аждодларига,
Туганмас адоват зулмат яшайди.

Молу давлат учун ноҳақ қон тўкиб,
Инсон инсонлигин қўяр унутиб,
Мазлумлар кўзларин осмонга тикиб,
Йиғлашар, қалбида ҳасрат яшайди.

Бойлар ҳам йиғлайди деган мақол бор,
Кўрдик йиғлашмоқда такрор ва такрор,
Бировни хор қилган охир бўлар хор,
Бунга англамас кўп, бадбахт яшайди.

Ноҳақ қон тўкканнинг йўқдир инсофи,
Борми бу қирғиннинг чеки, нисофи?,
Авж олса, мазҳаб — дин, ихтилофи,
Фитна фасод ичра, уммат яшайди.

Тинмас чор тарафда, дод ила фарёд,
Бўлмади кўнглимиз қайғудан озод,
Нега тинч яшолмас экан одамзод?,
Ўзи дунёда бир муддат яшайди?!

АҚШ бошлиқ халқаро каолиция кучлари ИШИДни
бомбардимон қилаётганини кўриб;

Бошланди қирғинбарот,
Яна ур йиқ, тўполон.
Яна инсонлар ўлар,
Яна ҳамма ёқ вайрон!
АҚШ Асадни эмас,
Хилофатни қирмоқда.
Тепадан тайёралар,
Бомбардимон қилмоқда.
Бир томонда кофирлар,
Бири жоҳил мусулмон.
Бу воқеъага қараб,
Бугун мўминлар ҳайрон!
АҚШ давлати, майли,
Улар эски, қароқчи.
Қароқчи билан нега,
Араблар иттифоқчи?
Қираётганлар кимлар,
Қирилаётганлар ким?
Ўлдираётган кимлар?
Ўлаётганларчи ким?!

Қуриб кетсин эди бу,
Бефаросат Халифат.
Буларни деб ҳамманинг,
Бошига келди офат!
Халифати қирилиб,
Ўз бошига етади.
Лекин, ўлганлар ғами,
Дилдан қандай кетади?
Ақшга биз қаршимиз,
Ўлдирса мўминларни.
Халифатчилар кўрсин,
Дўст тутишган кимларни?!
Булар бари ўзаро,
Таниш билиш оشناку.
Ҳаммаси мўминларнинг,
Қонларига ташнаку?!
Нима керак эди бу,
Буткул вайронгарчилик?
Ноҳақ тўкаяпди қон,
Қани одамгарчилик?!
Қирилмоқда Ироқда,
Сурияда мўминлар.
Айтинглар бундан ахир,
Манфаат топар кимлар?!
Ўз муаммосин ўзи,
Ҳал қилсин аҳли ислом!
АҚШ «имомлигида»,
«Намоз ўқишлик» ҳаром!

Собиқ муфтий Мухаммад Содик Россиялик миллиардер
Алишер Усмановга тўн кийдирганини кўриб;

Аслида янгилик эмас бу аҳвол,
Бу ишга бўлмаймиз бугун ҳайрон лол.
Лаганбардорликни кўрсакда доим,
Барибир одамга келаркан малол.
Мен сенга нима дей, эй жоҳил одам,
Дин пешвоси бўлиб, бўлсанг муттаҳам?!

Гапирманг қандайдир «демократ»га,
Ҳали бўйсунмаган Аллоҳга, ҳақга.
Омий халқдан айб излаш на ҳожат?,
Муфтий алмаштирса насяни, нақдга.
Айтинг биродарлар қилмасми алам?,
Диннинг пешволари бўлса муттаҳам?!

Шуларни оғзига қарагай авом,
Шулар айтар, нима ҳалолу ҳаром.
Уларга эргашар оддий одамлар,
Шуларники иззат ҳурмат эҳтиром.
Борми бундан ортиқ каттароқ бир ғам,
Муфтий имом деган, бўлса муттаҳам?!

Золим подшоҳларни гапирманг энди,
Дину — диёнатдан лоф урманг энди.
Динини дунёга сотса муфтийлар,
Бошқага эътироз билдирманг энди.

Ўзинг гувоҳдирсан, эй Қодир Эгам,
Бугунги муфтийлар шундай, муттаҳам!

Қолмади имоннинг қадр қиммати,
Чунки, йўқ олимлар журъат ҳиммати.
Олимлар бузилса, Олам бузилар,
Бузилмоқда бугун ислом уммати.
Бугун ҳақ йўлдаги уламолар кам,
Муфтийлар, имомлар бўлган муттаҳам!

Бизга йўл кўрсатар пешволар шуми?,
Гумроҳга раҳнамо, донолар шуми?!
Бойларнинг олдида тавозеъ қилган,
Дунёнинг молига шайдолар шуми?!
Булар охиратдан нега хотиржам?,
Муфтий, имом, қози бари муттаҳам?!

Золим бўлса агар, ҳукумат ё Раб,
Кимларга эргашар бу уммат, ё Раб?!
Золимга ҳақ сўзни айтмас олимлар,
Қачон нажот топар бу миллат, ё Раб?!
Бу элнинг дардига топилмас малҳам,
Олимлари бўлса шундай муттаҳам!

Наҳот бизга боғлиқмас?

Истаймизми йўқми бу
Ҳаёт шундай ўтади.

Кимки келган дунёга
Демак, бир кун кетади.
Муаммолар тугамас.
Қанчалик интилмайлик,
Биттасидан қутулсак,
Бошқа бири етади.
Лекин, барибир қараб,
Жим ўтириб бўлмайди.
Бир натижа бўлмаса,
Одам кўнгли тўлмайди.
Ҳамма чарчаган гўё,
Самарасиз курашдан.
Бири бирига доим,
Гумон билан қарашдан.
Ҳаммаси ўз ўзини,
Нима билан овутар.
Нимадир бўлиб қолиб,
Нима бўлишин кутар.
Одамзод умри қисқа,
Бунини ҳамма билади.
Шу қисқа умр ичида,
Ўз билганин қилади.
Ўйлаб қоламан ҳайрон,
Нега ўзгармас ҳаёт.
Наҳотки ўзгаришлар,
Бизга боғлиқмас ҳайҳот?!
Азал қисмат ҳамиша,
Ғолиб бўлиб қолажак.
Наҳот бизга боғлиқмас,
Келаётган келажак?

Ўйлаб ўйлаб ўйимга,
Етолмайман мен ҳайрон.
Демак, биздамас қудрат,
Келтириш керак имон!
Қудрат эгаси бунда,
Қилаяпди ирода.
Иродага зид бўлса,
Етолмайсан мурода.
Лекин, курашиш керак,
Бўлмасада натижа.
Зулмга жим туришлик,
Билсанг хавфлидир жуда.
Демак, интилиб яшаш,
Бизнинг вазифамиздир.
Буни ҳам қилолмаган,
Кимсалар бетамиздир.
Қўрқишга ҳам йўқ ҳожат,
Беҳикмат иш бўлмайди.
Ажали етмагунча,
Инсон зоти ўлмайди.
Истаймизми йўқ барча,
Одамизод кетади.
Барибир бу бебақо,
Умр тугаб битади.
Тушкунликга тушмасдан,
Доим олдинга тириш.
Ўлмагунингча асло,
Тугамайди бу уруш.

Ўзбек милиционерларига атаб;

Итнинг ялоғидан ялаган сизлар,
Одамларни итдек талаган сизлар.
Ҳатто, қариндошинг қўлингга тушса,
Дубинкалар билан “силаган” сизлар,
Қарзларингиз қиёматда узарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Қолмаган сиз учун ҳалолу ҳаром,
Йўл тўсарлик билан бўлиб бардавом.
Ночор одамларни итдек талайсиз,
Афсус, ўз ҳаққини билмайди авом.
Ҳаром луқмаларни бир кун қусарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Бировга зулм этиш нақадар ёмон?,
Буни англамагай бадбахт бегумон,
Дунёни яратган Зот борку ахир,
Қарғиш олган кимса, қолмагай омон.
Бориб қон дарёси ичра сузарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Қамоқда кўргандим башарангларни,
Қабоҳатда устаси фарангларни.
Намоз ўқиб, рўза тутиш устида,
Бир умрга унутилмас жангларни.
Зулмда бир бирингиздан ўзарсиз,

Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Аллоҳ адолатин кўрсатар бироқ,
Қирқ ёшга етмасдан кетарсиз кўпроқ,
Дунёда тўймаган очофат кўзни,
Шаксиз тўлдиради қабрда тупроқ.
Ўлмай қолсангиз, эскириб тўзарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Бу йўлда бахт учун йўқдир кафолат,
Сен учун фарзандинг бўлар хижолат.
Бадбахт бўлиб ўлиб кетарсан золим,
Доимо шу тақдир, доим шу ҳолат.
Тез орада тупроқ бўлиб кетарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Агар катта мансабларга етмасанг,
Яхшимасми бировга зулм этмасанг?
Орангизда чиққан фитна фасодда,
Ё урилиб, ё қамалиб кетмасанг?!
Ибрат олмай, тавба қилмай ўтарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Ўз синглисини ўйнашига қўшиб пичоқлаган Хоразмлик
укамизга атаб;

Жаҳолат ҳукмрон бўлган бир кунда,
Шайтанат кучлари авж олган тунда,

Ўзга йўл қолмади, бугун очунда?
Бу ишинг тўғримас, бирор қонунда,
Шариат ҳукми ҳам, аниқмас бунда,
Биламан, ноҳақдан тўкканингни қон.
Лекин мен сен тараф, қотил укажон!

Билмайсан не сабаб, бу халқ абгордир?,
Ўзгалар юртида хор, мардикордир?,
Аёллар уйида, эрсиз — ночордир,
Шайтон васвасага, доим тайёрдир,
Лекин эркакларда ҳамият бордир,
Қотиллар ёнини олишлик, ёмон.
Мен сен тарафдаман, лекин укажон!

Бузилган бу юртда, бугун мезон йўқ,
Ҳоким амалдори динсиз, имон йўқ,
Муфти имомида, ҳатто виждон йўқ,
Айтинглар кимда ҳам, нафс, жиғилдон йўқ?!
Бир чора бўлмаса, бундан ёмон йўқ,
Сен қилган ишингни қилардим ишон!
Ор — номус талаби, шудир укажон!

Динсизлик ҳукмрон, йўқдир адолат,
Ёлғон ҳукмрондир, фошдир залолат,
Қолмади ҳаётда ҳузру — ҳаловат,
Ҳамма хиёнаткор, даҳшатли ҳолат,
Охири кўринмас, зулму разолат,
Ёш умринг турмада қилишар хазон.
Лекин, бу шарафдир, билсанг укажон!

Имон-инсоф бўлса, ҳар бир одамда,
Шунда фаровонлик бўлар оламда,
Бу олий қадрият, бу кунлар камда,
Ким қадрин, ким қорнин қайғуриб ғамда,
Даюслик авж олган, бугунги дамда,
Кўрсатдинг, бор экан ҳамият, ҳамон.
Мен сенга қойилман, қотил укажон!

11 июн 2014 йил

Амир Темурга мурожаат;

Қадим туркий элатларнинг зурёди сиз,
Хор бўлган бу авлодларнинг аждоди сиз.
Бугун ҳукмрондир бизга, Рус ва Хитой,
Тингланг пароканда авлод фарёдин сиз.
Беш асрким пароканда бу Туркистон,
Аҳволимизга бир қаранг, Соҳибқирон!

Олтин Ўрда хони эди Тўхтамишхон,
Унга тобеъ бўлди ўруслар кўп замон.
Тўхтамишни мағлуб қилиб қулатдингиз,
Кейин руслар яшаб бошлади тинч — омон.
Оқибат русга қул бўлди, буюк Турон,
Яхшилиқга яхшилиқ йўқ, Соҳибқирон?!

Улар босиб олди, сизнинг диёрингиз,
Йўқ эди бизда, сизнинг иқтидорингиз.

Устимизга ҳоким бўлганда даҳрийлар,
Талон тарож қилди ётган мазорингиз.
Жасади хомталаш бўлган, буюк Ҳоқон,
Сақлолмадик мазорингиз, Соҳибқирон!

Даҳрий руслар билан бўлган можарода,
Дин қолмади Самарқанду – Бухорода.
Даҳрийларнинг салтанати қуладию,
«Мустақил» ҳам бўлиб олдиқ, шу орада.
Лекин ўша золим ҳоким, ўша замон,
Ҳеч бир нарсанга ўзгармади, Соҳибқирон!

Сиз бошқарган мамлакатга етди зиллат,
Пайдо бўлди турли элат, турли миллат.
Бугун Туронзамин узра ҳукмрондир,
Бири — биридан мустақил, бешта давлат.
Орасида ер — сув талаш, тинмас ҳамон,
Орол каби қуриямиз, Соҳибқирон!

Юртимизда манқурт ҳоким ҳукмрондир,
Зулмидан халқ оввора, хона — вайрондир.
Рус элида мардикордир авлодингиз,
Ватанида чора тополмай, ҳайрондир.
Бир иложин тополмадик, аҳвол ёмон,
Не қилайлик, йўлсиз қолдик Соҳибқирон?!

Айтаверсам барин сизга, келгай малол,
Рус элинда фоҳишадир ўзбек аёл.
Боласини сотаяпди авлодингиз,
Қилмагансиз бу нарсани ҳаргиз хаёл!

Бу гапларга қилманг зарра шубҳа — гумон,
Шундай тубанликга тушдик, Соҳибқирон!

Ҳар ким эслар, ким бўлганин аجدодлари,
Биздан афзал Боязиднинг авлодлари.
Хилофатни улар қоим қилишганди,
Йўқ қилишди охир куфр жаллодлари.
Бугун хордир бу ўлкада дину — имон,
Авлодингиз манқурт бўлди, Соҳибқирон!

Англасамда, бефойда бу оҳ — фиғоним,
Дардларимни айтдим сизга бобожоним.
Буюк аجدодларнинг қони оқар бўлса,
Бир кун тикланади бу эл, йўқ гумоним.
Кетган экан сизлар билан улуғ — даврон,
Буним бугун англаяпмиз, Соҳибқирон!

Буюк йўлдир, сиздан мерос қолган йўллар,
Буним англамоғи лозим, туркий эллар.
Қул бўлмасин авлодимиз ўзгаларга,
Буюкликга лойиқ эмас, асло қуллар,
Авлодимиз қилмас эди, ҳаргиз армон,
Сизга лойиқ фарзанд бўлсак, Соҳибқирон!

6 июн 2014

Бу миллат шунақа!

Бу миллат шунақа тарқоқ ва қўрқоқ,
Демак, яна “бахти” келмоқда ИАК.
Юртбоши бўлишга ҳаққи йўқ – бироқ...
Барибир юртбоши бўлмоқда ИАК.

Зулм авж олмоқда, гарчи тобора,
Ҳар фирқа ўзила — ўзи овора,
Ҳаргиз бирлашолмас бу эл, начора?,
Ҳаммасин устидан кулмоқда ИАК.

Бири халофатни, қилар иддао,
Кимгадир шу “ИАК” айни муддао,
Ҳар ким ўз ҳақлигин қилади даъво,
Баридан қасдини, олмоқда ИАК.

Кимдир демократ, савдогар, пулдор,
Қай бири ўзича, тақводор, диндор,
Ўртасида битмас можароси бор,
Бирма бир турмага солмоқда ИАК.

Бугун чор тараф юз қўяр фирқалар,
Инсофнинг кўзини ўяр фирқалар,
Бир — бирин мол каби, сўяр фирқалар,
Бундан фойдаланиб қолмоқда ИАК?!

Мусулмонга зулм қилса, мусулмон,
Бу фитна, фитналар ичра энг ёмон,

Балки, “дин номидан тўкмасин — деб, қон,”
Бизларга фитналар қилмоқда ИАК?!

Гарчи, унинг зулмин поёни йўқдир,
Унга бас келишнинг имкони йўқдир,
Чунки, бу бадбахтнинг имони йўқдир,
Ажабмас, имонсиз ўлмоқда ИАК?!

Қийин

Бу ҳаётда бировнинг дилин оғритиш осон,
Хотирини жам қилиш, ёки кулдириш қийин.
Доим меҳр шафқатга, муҳтож яшайди инсон,
Лекин, одам бировга, буни билдириш қийин.

Меҳр кўрсатиш асли диннинг талабидир — шу,
Мангу саодат йўлин лозим матлабидир — шу,
Турли фитна жанжалнинг асл сабабидир — шу,
Муҳаббатнинг ўрнини энди тўлдириш қийин.

Ойлар йиллар қийнайди, алангаси ҳижронинг,
Ўзингни ўнглаш учун топилмагай имконинг,
Юрагинга дард солиб кетса бир қадрдонинг,
Дилдаги бу оловнинг ўтин сўндириш қийин.

Душманлар орасида яшаб бир умр ахир,
Кураш билан ҳаётинг доимо аччиқ тахир,
Эҳтимол жасадингни йўқ қилишар, барибир,

Ортда қолган тарихни, шеърни ўлдириш қийин.

Фақат одамийликдир мендаги бор эътиқод,
Менда йўқдир ҳеч қайси тоифага эътимод,
Барча хурофот бўлди энди мен учун барбод,
Саҳвийни жаҳолатга энди кўндириш қийин.

Ўз хотини бегона билан гаплашиб юргани учун Россиядан
келиб, уни бўғиб ўлдирган йигит воқеъасини ўқиб ёзилган;

Бу ажиб воқеъа, бир фавқулодда,
Айб аёлдами ё иқтисодда?,
Ё эр айбдорми кетгани учун?,
Ёки муҳит, тўла фисқу фасодда?,

Келиннинг жазоси ўлим эдими?,
Эрига “хиёнат қилдим дедими”?!
Иблис алдадими ҳаммасин яна,
Бир оила бошин буткул едими?!

Номусга тажовуз қилган баччағар.
Топади ўзига бошқа битта ғар.
Бир оила вайрон бўлди оқибат,
Ким фойда кўрдию, ким топди зарар?!

Ким етим қолдирди, икки гўдакни,
Йиғлатар бу қисса, ҳар тош юракни.
Айби йўқми асло бу фожеъада,
ИАК деб номланган, малъун сўтакни?!

Иш бўлса кетарми уйдан йигитлар,
Тушарми бошига бу кўргуликлар?,
Бу золимлар элнинг бошида туриб,
Қонин ичаяпди гўё зулуклар.

Сон мингта бу каби жабрдийдалар?,
Умрлари хазон қондир дийдалар,
Чорак аср бўлди, ўтирар золим,
Кўрсатмоқда турли макру ҳийлалар.

Бу кун ўз юртида гадодир бу халқ,
Беҳудага жони фидодир бу халқ.
Фаровонлик кўрмай ўтаяпдилар,
Нега бунча бахти қародир бу халқ?!

Одамлар нимами, кўролмайдилар?

Ҳайронман нима бор менда айтинглари?,
Одамлар нимами, кўролмайдилар?!
Нега бор айбимни, қўрқмасдан менинг,
Юзимга тик қараб, айтолмайдилар?!

Оддий одамдирман, кучли зўрмасман,
Айбим кўп биладан, кўзи кўрмасман,
Ақлим кирган анча, энди ғўрмасман,
Инсондек муомала қилолмайдилар?!

Ҳеч қачон бўлмадим амалдор, пулдор,
Умрим машаққатда ўтди беқарор,
Душманларим нега, эй Парвардигор,
Майдонда мард бўлиб туrolмайдилар?!

Бунча пасткашликни ҳеч кўрмагандим,
Чунки, фирибгарлик ўрганмагандим,
Ҳеч кимнинг арпасин хом ўрмагандим,
Мендан қандай қасдин ололмайдилар?!

Ўзим билганимдан қайтмаганман ҳеч,
Душманимдан шафқат кутмаганман ҳеч,
Ҳеч кимга туҳмат сўз айтмаганман ҳеч,
Мени ҳеч тилимдан тутолмайдилар?!

Менга қарши бўлсанг, бўлгил, жуда соз,
Фақат туҳмат қилма, ҳужжат билан ёз,
Бу дунё матоси билсанг жуда оз,
Кўплар имон билан, кетолмайдилар.

Мўътабар Тожибоевага атаб;

Кўп мазлум инсонларга беминнат ёрдам кўрсатиб келган
ўзбекнинг мард аёли, инсон ҳақлари ҳимоячиси Мўътабар
опа Тожибоевага бағишлаб;

Инсон ҳаққин золим қилганда поймол,
Мазлумларга ҳомий бўлган бу аёл,

Шу сабаб кўп жафо, чеккан эҳтимол?,
Ҳамма ҳам бунчалик, жасур бўлолмас,
Унинг қилган ишин, ҳар ким қилолмас!

Ватанин ноилож ташлаб кетган — у,
Ўзинининг ғамларин енгиб ўтган — у,
Бугун шон – шуҳратга, гарчи етган – у,
Ҳали курашмоқда, тинчимас – толмас,
Доимо курашар, йўлидан қолмас?!

Бу миллатга бугун етишди хўрлик,
Қилинмоқда мазлум миллатга зўрлик,
Ким бугун бу элга, қилар ғамхўрлик?,
Бу қисматни кимнинг бошига солмас?,
Инсон тақдирини ўзгартиролмас!

Бу сўзни, ғам чекиб, қонмаган билмас,
Ўзгалар дардида, ёнмаган билмас,
Ўз ҳаловатидан тонмаган билмас,
Маломат қилишар кимлар, уёлмас,
Балки ҳасад қилар, балким кўролмас?!

Бу қисмат бўлмаган ҳар кимга насиб,
Худбинлар бировга бўлолмас ҳабиб,
Табиб, табиб эмас, дард чеккан табиб,
Бу сирни ҳар кимса, англаб етолмас,
Мардни “мард” дейишга, журъат етолмас!

«Юртим» деб, бир нима, қилганлар айтсин,
Озгина инсофи, бўлганлар айтсин,

Хато айтган бўлсам, билганлар айтсин,
Бундай фарзандин эл, унута олмас,
Тарихларда мангу қолар, йўқолмас!

Ё Раб, номард қилма, душманларимни!

Бизларга отилган тухмат сўзлар кўп,
Тўғри тушунмаслар айтганларимни.
Қасдимга кўз тикиб турган, кўзлар кўп,
Қаранг қанча китоб битганларимни.

Мен сизга қилмадим тухматни ҳаргиз,
Номардлик қилдинглар бу майдонда сиз,
Ушбу кунга келиб, тушундим эссиз...,
Беҳуда кўз ёшлар, тўкканларимни.

Ният холис эди, яратган гувоҳ,
Тиниб тинчимадим, дўст — душман огоҳ,
Оқибат натижа не бўлди, эй воҳ?,
Ким билар, қанча ғам чекканларимни?!

Меҳнат машаққатлар, чекарман мудом,
Бу ташвишлар ҳануз, бўлмади тамом,
Ноҳақдан номингни, қилишар бадном,
Ё Раб, номард қилма, душманларимни!

Менинг алашим бор, гарчи золимдан,
Турли диний фирқа, турли олимдан,

Бугун озурдаман ўзим ҳолимдан,
Бари бефойдадир, кутганларимни.

Айтинглар, бу қисмат, мен учун хос-ми?,
Ёки, ҳаёт фақат шудир, халос-ми?,
Ҳар ким экканини ўриши рост-ми?,
Наҳот ўрмоқдаман, экканларимни?!

Бузулди мезонлар

Бузулди мезонлар, ўлди қадрият,
Ҳайвонга айланар одам тобора.
Бузулди имонлар, йўқдир хайрият,
Одамзод нафс-ила бўлди оввора.

Қаранглар бугунги ўзбек қизларин,
Сотишмоқда номус — орин, ўзларин,
Қаро қилмоқдалар гулдек юзларин,
Бундай инқирозга бормикан чора?!

Фоҳишалик топар, кун — кундан ривож,
Баҳона қашшоқлик турли эҳтиёж,
Аёллар ҳур эмас, бўлди ноилож,
Фарзандин мол каби, сотар бечора?!

Маънавий ва моддий, тўла инқироз,
Бу миллат бошида қилмоқда парвоз,
Бу каби қавмни, ер ютса ҳам оз,

Мен шуларни ўйлаб, дилим юз пора.

Қачонгача

Қачонгача давом этар бу аҳвол,
Ҳануз бу золимлар омон турибди?!
Зулм қилмоқдалар қаранг, бемалол,
Мазлумлар ғам чекиб, гирён турибди!

Шайхлар кўрсатмоқда, ҳийла-найранглар,
Золимларни мақтаб, зўр деб, сайранглар,
Ўткинчи дунёда, бир пас яйранглар,
Умнат йўл тополмай ҳайрон турибди!

Бу умнат ҳолига маймунлар кулар,
Ким ҳақу, ким ноҳақ, айтинг ким билар,
Бугун дин номидан гапирар шулар,
Ҳаммасин қўлида қуръон турибди?!

Бойга ишлагандек, фақир пулсизлар
Тоғутлар олдида сизлар қулсизлар,,
Кимларга эргашсин, бугун йўлсизлар,
Барча йўл бошида Шайтон турибди?!

Турли тоифалар қилар, қилу-қол,
Тарихда ҳам бунга кўп ўтган мисол,
Ё Раб, бу умматни тўғри йўлга сол,
Бу иллат ўзгармай ҳамон турибди!

Золимлар зулми ҳам ошди тобора,
Бечора халқ истар, дардига чора,
Ҳар гуруҳ ўзила ўзи оввора,
Фитналар бошида гумон турибди.

Олий мақсадларни қилиб иддао,
Омад ҳам уларга, боқмади қиё,
Бир жарлик олдида тургандек, гўё,
Ортга қадам қўйса, қопқон турибди.

Яна нималар бор, куюјағимиз,
Авлодларга мерос қўјағимиз,
Қандай бўлар экан, келајағимиз,
Бизни кутиб қандай замон турибди?!

Биттадир, Адолат-Имон тамали,
Бесамар кетмайди, ҳеч ким амали,
Инсоният нега англамас ҳали,
Унинг олдида ҳақ мезон турибди?!

Адолат Имондан, алоҳидадир,
Имон шохларининг, бир шохидадир,
Бирга бўлишлиги, гоҳ-гоҳидадир,
Кўп золим қалбида, имон турибди!

БМТсида ҳам йўқдир фаросат,
Турли ташкилоту, турли раёсат,
Кўзбўямачилик экан сиёсат,
Мақсадда манфаат, ёлғон турибди.

Қийналмоқда диндош биродар, қардош,
Тоқат қилишгаям қолмади бардош,
Уммати бир қисми, кўздан тўкар ёш,
Бошқаси шод бўлиб, шодон турибди!

Мунозара

Бир куни учраб қолиб, бир ён қўшним, швед чол,
Деди; “бир нарса сўрай, агар келмаса малол”.
Мен дедимки; “марҳамат, айтаверинг бемалол”,
Айтдики; “ҳаром нима, нима дегани ҳалол?!”

Дедим; ҳалол-ҳаромга, ажратилган амал, сўз,
Ҳаром бўлар шунингдек, баъзи таому, ризқ-рўз,
Ҳаромдир авратларга, назар солса, агар кўз,
Шунинг учун аёллар, ёпинадилар рўмол.

“Нега чўчқа гўштини, емайди мусулмонлар,
Тенг ҳуқуқли эмасми, ахир барча ҳайвонлар?,
Ҳалол ҳаром деганни, белгиловчи инсонлар,
Нега шундай танлашган”, давом эттирди, савол?!

Тушунтирдимки бизнинг, динимиз шу Исломдир,
Ҳалол дегани ҳалол, ҳаром деса, ҳаромдир.
Қуръон бизга Аллоҳдан, индирилган каломдир,
Ҳалол ҳаромни фақат, белгилайди Зулжалол!

Дунёни биз бир синов, имтиҳон деб, биламиз,
Бизга буюрилирган, амалларни қиламиз,
Шундай тушунганмиз бас, шундай яшаб ўламиз,
Чўчқа гўшти ҳаромдир, ҳалолдир қўй, эчки, мол!

Ҳайрон бўлиб дейди бу, тушунчалар бизга ёт,
Биз дунёга интилдик, техника, тараққиёт,
Аниқмас у дунёда, бор эканлиги ҳаёт,
Бу ҳақида ўйланиб, қилмаган эдим ҳаёл.

Биз эса ишонамиз, Яратгувчи бориға,
Дунёда бандасини, қўйган ихтиёриға,
Ҳаммамиз ҳам кетамиз охират диёриға,
Ўткинчидир ҳаммаси, бу ҳаётда дунё мол!

Айтчи, нега ўзини портлатади мусулмон,
Доим ўзаро жанглар, тўкадилар ноҳақ қон,
Бу ишлар ҳароммасми, қани сен айтган имон?!
Чолнинг эътирозидан бўлди менинг тилим лол.

Ахир аслида барча нарса ана шунда-да,
Бизлар ҳаммамиз ожиз, хом сут эмган банда-да,
Хато нуқсоним кўпдир, айтаверсам, менда-да,
Хуллас, ҳаром ишларни, қилмоқдамиз биз ал-ҳол!

Хуллас, шундай саволлар, бўлиб турар, ҳар онда,
Кўп нарсага ўзим ҳам, тушунолмай ҳайронда,
Яшаяпмиз начора, бир фитналик замонда,
Иззат шараф йўлидан, адашдикми, эҳтимол?!

Аллоҳ мададкоринг бўлсин болажоним!

Кўчиб, дайдиб ўтаяпди умрим мени,
Бир маконда қўним топмас хонадоним.
Мен ватансиз қолдирыпман энди сени,
Ажиб бўлди менинг синов, имтиҳоним..
Аллоҳ мададкоринг бўлсин болажоним!

Вурбат диёрида одам, уйи бўлмас,
Қариндошлар тўлиб тошар, тўйи бўлмас,
Ҳовлисида на товук, на қўйи бўлмас,
Раббим Раззоқ эканига йўқ гумоним,
Буни унутмагил ҳаргиз болажоним!

Қушлар айрилмасин — дерлар, ошёнидан,
Оғирроқ дард борми, ватан ҳижронидан?,
Айрилажак барча махлуқот жонидан,
Сенинг исминг қўйгандилар дадажоним,
Бу исмга лойиқ бўлгил, болажоним!

Эшит менинг дилимдаги бу зоримни,
Кечир болам, сенга берган озоримни,
Зиёрат қил, ўлиб қолсам мазоримни,
Имон билан чиқса басдир, менинг жоним,
Рози бўлгил, мендан азиз болажоним!

Дўстидан кўп бўлди отангни душмани,
Ҳақиқатни гапирганим айбим мани,

Яратганга топширганман ўғлим сани,
Омонатдор эрур Роббим, меҳрибоним..
Сен Аллоҳга суян фақат, болажоним!

Армон бўлар камолингни кўролмасам,
Оғир — енгил кунинг, бирга бўлолмасам,
Кечир ўғлим, молу — дунё беролмасам,
Сенга мерос қолар мендан, шеър — достоним,
Сени Ҳаққа топширганман, болажоним!

Ўйланаман, тунлар дуо қилиб доим,
“Ўзинг севган бандалардан қил Худойим,
Адаштира, ҳидоятда қилгил қоим,
Жаннатингда учраштиргил, эй Раҳмоним»,
Кейин ҳаргиз айрилмасмиз, болажоним!

Бу золимдан қандай, қутулсин бу халқ?

Айтинглар дўстларим, бу қандай савдо,
Бу золимдан қандай, қутулсин бу халқ?!
Истаса адолат бўлишин барпо,
Золимлар уруғин қуритсин бу халқ!

Яна тахтда қолар, эмиш ўзлари,
Шуни англатмоқда, айтган сўзлари,
Демак, эптолмаган, ношуд қизлари,
Бунни бошқа қандай, тушунсин бу халқ?!

Етолмадик ҳаргиз, ёруғ тонгача,
Оғу омухтадир, ошу — нонгача,
Айтинг биродарлар, то қачонгача,
Золимга индамай, жим турсин бу халқ?!

Бу балодан энди, кимга дермиз дод?,
Кўтарилмас бошдан ҳануз истибдод,
Чорак асрдирки, бўлмадик озод,
Айтинг яна қанча, қул бўлсин бу халқ?!

Дунё тарихида бўлганди ўрни,
Султон Жалолиддин, билан Темурни,
Бугун ишқалмоқда тупроққа бурни,
Аччиқ ҳақиқатни тан олсин бу халқ!

Ички ихтилофнинг бўлса зиёда,
Ўзингда топмасанг, журъат, ирода,
Қадринги топмассан ҳаргиз дунёда,
Айтинглар донолар, не қилсин бу халқ?!

Меҳр қўймас, буюк миллат кишанга,
Қулликнинг тимсоли, уятдир санга,
Буюк миллат керак, буюк Ватанга,
Тарихга “буюк” деб, битилсин бу халқ!

.....

Кўриб бу суратни бўлди тилим лол,
Бир нарса дейишга қолмади мажол.
Ўзимни юпатиш учун сўрайман,
Тилимга келгани фақат бир савол.
«Болажон не эди, сенинг гуноҳинг?!
Дилимни ўртайди, ғамгин нигоҳинг!»

Қани имон айтинг, қаерда инсоф?,
Инсон ҳаққи дея, урмангизлар лоф.
Бечора боланинг айби нимадир,
Нега тинмайди бу уруш, ихтилоф?!
Болажон не эди, сенинг гуноҳинг?!
Одилу Қодир Зот, Ўзи Гувоҳинг!

Бу қандай юрт ахир, бу қандай диёр,
Тугамайди жанглар, фуқароси хор?
Қачонгача ноҳақ қонлар тўкилар,
Нима қилиш керак, қандай чора бор?!
Нега юзларинг қон, недир гуноҳинг?
Қуриб битсин барча, Амиру-Шоҳинг!

Бегуноҳ, навнихол, гўдак болалар,
Шу юртнинг боғида унган лолалар.
Мажруҳдир миллатнинг келажаги ҳам,
Гўдаклар қилмоқда бугун нолалар.
Ноҳақ жабр кўрдинг, йўқдир гуноҳинг!
Йиғлатди қалбимни, дилдаги оҳинг!

Қуриб битсин эди, бундай сиёсат,
Бўлмаса адолат, ақл-фаросат.

Ечим тополмаса бу муаммога,
Казо-казолару, қанча раёсат.
Болажон йўқ эди, сенинг гуноҳинг!
Бу сўзга гувоҳдир, ёлғиз Илоҳинг!

Виждони пок бўлсин, бўлса Юртбоши!

Аслида бу халқдан, ҳеч ким ҳеч қачон,
Сўрамаган “Подшо ким бўлсин”?, дея.
Ким подшо бўлишин, халқ билмас ҳамон,
Ким бўлса, инсофи бўлса майлия.

“Қуёшга ўхшайди, Ленин бобомлар”,
Дея куйлагандик ёшлигимизда.
Истиқлол қуёши қолди “чарақлаб”,
Лениннинг “қуёши” қолмади бизда.

Кейин куйлатишди “серқуёш” куйин,
Калтаклар остида куйладик ночор.
Жонга тегди сохта «қуёшлар» бари,
Сохта “қуёш”лардан, бўлдику безор.

ИАКни денгизга менгзашди энди,
Шоирлари маддох, бечора элмиз.
Бошга бало бўлди, кошкийди тезроқ,
Оролдек қуриса энди, бу “денгиз”!

Керакмас “қуёшу”, “денгиз” даҳолар,
Бас энди, қурисин элнинг кўз ёши.

Бизга бир инсофли одам бўлса бас,
Виждони пок бўлсин, бўлса Юртбоши!

Эй халқим, бас энди уйқудан уйғон!

Тарихинг тўладир шавкату шонга,
Урушлар ноҳақдан тўкилган қонга,
Бугун зор бўлдингку бир парча нонга,
«Ўзбек, ўзига-бек” дегани ёлғон.
Сохтадир тарихлар, сохтадир унвон!

Қани халқлар аро, қадру-қимматинг,
Қирғизларча йўқми сенинг ҳимматинг,
Ўзинг тикламасанг номус, ҳурматинг,
Темур билан кетган, барча шараф-шон.
Эй миллат, ўзинга беклигинг ёлғон!

Заминингда ҳоким зулм истибдод,
Асрлардан буён қилаяпсан дод,
Билсанг келажагинг бўлмоқда барбод,
Нега бу зулмга қилмайсан исён?!
Эй халқим, бас энди уйқудан уйғон!

Дунёда ўз ўрнини, қадринг бўлмаса,
Судхўрлардан олган қарзинг бўлмаса,
Ё исёнга тўла қалбинг бўлмаса,
Манзилга етмайин чўқдими карвон?,
Қани қалбингдаги диёнат, имон?!

Ўйласам, кўзларим тўлади ёшга,
Ачинаман барча қавму-қардошга,
Менинг хитобим шу ҳар ватандошга,
«Бугунги ҳолинга қоламан, ҳайрон!
Дунёю охират бўлмасин вайрон!»

Ё Раб, Ўзинг нажот бер

Ўтган қадим замонда, дерлар одам бўлган хор,
Ким кучли бўлса фақат, шунга бўлган омад ёр,
Хўш, бугунги аҳволчи, фарқи бормикан бирор,
Ким айтар бугун қонун ҳамма жойда устувор?!

Бугун дунёга боқиб, бўламан ҳайрону лол,
Ким нима истаганин қилаяпди бемалол,
Ҳеч нарса ўзгармаган, ўша-ўшадир аҳвол,
Доимо ҳақ бўлади кимда куч ва қудрат бор.

Инсон ҳаққи ҳақида, гапиришлик одатдан,
Бу ҳам ўзига хос бир ҳийлаю адоватдан,
Казо казолар доим лоф урар адолатдан,
Адолатни топмайсиз, қонунлар қатор-қатор.

Бани Одам бир қисми, яшамоқда армон йўқ,
Қолган аксариятин уйда, ейишга нон йўқ,
Манфаатдан бошқа бир, мувозанат, мезон йўқ,
Омади кулган бойлар, камбағаллар, хору-зор.

Фарқини тополмассан, қайсида бордир инсоф,
Атеист, бутпарастми, насороми дини соф?
Ёки кўрфаз шайхлари, қилсалар пулни исроф,
Нима фарқи бор айтинг, мушрик, атеист, диндор!

Халқаро қонунларни гапиришдан толмаслар,
Лекин уни ўзлари бир пулга ҳам олмаслар,
Ошкора мунофиқлик қилишдан уёлмаслар,
Нега бу каззобларга итоат қилмоқ даркор?!

Демократия дегани, оламшумул мезондир,
Унинг мавжудлиги ҳам ҳамма англаб, ёлғондир,
Ғарб бунга содиқ деган, кимса ҳали нодондир,
Ҳайрон бўлмай илож йўқ, кимки қилса эътибор.

Талаб шу мустабидлар унга бўйсуниб турсин,
Қил деган ишни қилиб, жим деганда жим юрсин,
Бундай мустабид майли ўлгунча қандин урсин,
Итоатсиз мустабид оқибати бўлар дор.

Бу ёлғонларни кўриб, англаб, қотади бошим,
Аламлидир мен учун, хор бўлсалар диндошим,
Яратганга юзланиб, оқар кўзимдан ёшим,
“Ё Раб, Ўзинг нажот бер, Ўзинг Олий Ҳукмдор!”

Умарга атаб;

Дунёнинг ишларини, ўйлаб сураман хаёл,
Ақлим етмас тагига, жавобсиз қолар савол,
Бу айтмоқчи бўлганим, бир насиҳат эҳтимол?,
Бу шеърим бошқаларга, асло келмасин малол!

Бордир бир қадрдоним, узоқларда.., Ватанда,
У билан алоқани, қилган эмасмиз канда,
Одамзодга ҳар турли, синов келар эканда,
Шу биродарда бугун, иккита «жуфти ҳалол».

Аёлларнинг фитнаю, фасодларин сони йўқ,
Уларни ислоҳ қилиш, мутлақо имкони йўқ,
Ўйламанглар буларни, «динсизу-имони йўқ,»
Ўзларича ҳар бири гўё, «тақводор аёл»

Каттаси талаб қилар, кундошидан эътибор,
Кичик эса каттага, эгилишдан қилар ор,
Оилада ҳар куни, битта муаммо таёр,
Ўртада шайтон қози, ҳеч тугамас қилу-қол.

Ҳар бирининг ўзича, бордир "далил-исботи",
Кеча-кундуз адоват, ичра ўтар ҳаёти,
Қандай чидайдим бунга, айтинглари эркак зоти?,
Одамзоддан азизми, уй-жой ёки, давлат мол?!

Турли жанжал тўполон, ойлар-йиллар ўтмоқда,
Бу омонат ҳаётнинг, тугаш вақти етмоқда,
Аёллар фитнасидан эрнинг боши қотмоқда,
Кимга керак айтинглари, булардек «соҳибжамол»?!

Қани сизларда тақво, айтинглар, инсоф қани?,
Ўткинчи дунё ғамин, англари дили-соф қани?,
Тақво ҳақида доим, ураётган лоф қани?,
Бир бирини олишга, тиллар заҳарли қурол!

Дунё бўйлаб қаранглар, қанча юртлар вайрондир,
Юз минглаб муслмонлар, сарсон-саргардондир,
Одамлар тинчликга зор, истаги парча нондир,
Буларга қиёс қилсанг, уятмасми бу аҳвол?!

Муслима зиммасида, муслима ҳаққи бордир,
Бир-бирига адоват, қилишлари бекордир,
Амал қиласизми-йўқ, сизларда ихтиёрдир,
Гап уқмасга бир гапни, англатиш амри-маҳол!

Шу нарсани унутманг, эрни ранжитиш ҳаром,
Жаннатни топмас аёл, эрни қилмай эҳтиром,
Бу динимиз талаби, буни шарт қилган Исломи!
Адовату ҳасаддан, ҳаргиз топмасиз камол!

Кўп сурати зеболар, сийратин англамаслар,
Исломи аҳкомларини, ҳикматин англамаслар,
Пайғамбар аёлларини, ибратин англамаслар,
Қаранг тарихда бордир, қанча ибратли мисол!

Сизга тилагим шайтон, сизлардан узоқ бўлсин,
Дунёдан кетар пайти, юзларингиз оқ бўлсин,
Ўтгани ўтди энди, сизга бир сабоқ бўлсин,
Тинч яшангларда энди, тинч юрсин "бечора чол!»

Бугун неъмат қадрига, етмаганлар зор бўлар,
Нафрат «кўр» қилган кўзлар, очилар бедор бўлар,
Эрин ноҳақ хорлаган, аёл бир кун хор бўлар,
Неъмат қадрига етинг, топмасдан олдин заво!

Бир-бирингизга асли, билсангиз ғанимат-сиз,
Ўзгани ҳурмат қилинг, истасангиз ҳурмат-сиз,
Қилсангиз яхшилиқни, қилмангизлар миннат-сиз,
Ҳабата бўлар амал, миннат қилинса дарҳол!

Ҳар бандага аввало, инсоф-имонни берсин,
Адолат, бағрикенглик, тоза виждонни берсин,
Мўминларга ҳам кулиб боқар замонни берсин,
Ўша пайтда сиз билан, гаплашамиз бемалол!

Ватаннинг баҳорин соғиндим

Бу юртнинг баҳори, эмасдир баҳор,
Бу юртда баҳорда, бўлар қаҳратон.
Бу ерда кўкламда, ёғиб турар қор,
Қовоғини солиб, хўмраяр осмон.

Изламанг Наврўзда, сумалак, ялпиз,
Изғирин шамолда баҳор нафасин.
Уйғониш сезмассан, юрагинг ҳиссиз,
Эшитмайсан тонгда қушларнинг сасин,

Шундай маконларда топганмиз паноҳ,
Баҳору — ёзи йўқ, фақат қиш тамом.
Ватаннинг баҳорин соғиндим, эй воҳ,
Бу қандайин жазо, қандай интиқом?!

.....

Махтимқули ҳар сурати зебога,
Боқмагил аларнинг поёни бўлмас.

Махтимқули

Қачон одамзоднинг кўнгли жам бўлар?,
Наҳотки, чеккани доим ғам бўлар?,
Нега ҳар тўқисда, бири кам бўлар?,
Наҳот камолотнинг имкони бўлмас?!

Шундай яралганми азалдан дунё,
Кўрармиз тақдирда битганни раво,
Бўлмайдими ҳаргиз сурати зебо...,
Сийрати ҳам гўзал, нуқсони бўлмас?!

Доим интилишда яшар одамзод,
Бир куни ғам чекар, бир куниси шод,
Барибир умрининг ҳосили барбод,
Наҳотки, ҳеч нарса поёни бўлмас?!

Ҳаққинг борми

Дунёда қон йиғлаб турар мўминлар,
Янграйди чор тараф, фиғону — унлар,
Сен фароғат ичра, яшаб, шу кунлар,
Буни ҳам билишга, ҳаққинг борми айт?!

Умнат ичра сонсиз, муаммо бордир,
Қанча мустазъафин, неъматга зордир,
Ватанда диндошинг, зиндонда хордир,
Сен ўйнаб — кулишга, ҳаққинг борми айт?!

Борми орзуларинг чеки, қирғоғи?,
Дилингда матлабинг, аёл қучоғи?,
Тилингдан тушмайди, Афғонни тоғи,
Сени бу улушга, ҳаққинг борми айт?!

Азоблар чекмоқда кўп ватандошинг,
Оғритганму сени, бу қайғу бошинг?,
Ҳар йил тавоф этиб, Каъбани тошин,
«Ҳожака» бўлишга, ҳаққинг борми айт?!

Мен бу йўллар ғамин, қилмадим канда,
Бу ғамлардан асар, кўрмадим санда,
Тақво иддаоси, гарчи йўқ манда,
Сен буни қилишга, ҳаққинг борми айт?!

Карвон

Узоқ, манзил сари, йўл олди Карвон,
Йўлин харитаси ошкор эмасдир.
Йўл бошловчи бўлди, бир неча Сарбон,
Лекин, бир — бирига, дўст — ёр эмасдир.

Барчаси, бир – бирин, айбини очар,
Йўлига тиканли симларни сочар,
Эл кимга эргашар, ё кимдан қочар?,
Ҳеч ким мулоқотга, тайёр эмасдир.

Ватанда мустабид ҳукм сурмоқда,
Ушлаганин қамаб, тепиб урмоқда,
Оролдек, шўримиз ҳам қуримоқда,
Ҳеч кимса бунчалик қаттол эмасдир.

Миллатга етишди, туганмас зиллат,
Наҳотки, бедаво бўлса бу иллат?,
Жарликга қуларми энди бу миллат?,
Раҳнамолар зийрак, ҳушёр эмасдир?!

Уларга телмуриб турар оломон,
Булар ўз жойидан, жилмади ҳамон,
Ўзаро иттифоқ бўлмаса ёмон,
Ким борки, булардан, безор эмасдир?!

Бу жанжал можаро битгай-му, айтинг?,
Бу Карвон манзилга етгай-му, айтинг?,
Орадан ихтилоф кетгай-му, айтинг?,

Наҳотки бир чора, йўл бор эмасдир?!

Эл тақдирин ўйлаб, кўнгил вайрондир,
Нима қилиш керак, ҳамма ҳайрондир?,
Балки, қиёматга яқин қолғондир?,
Бу парокандалик бекор эмасдир?!

Юким оғир дема

Юким оғир дема, ҳолим танг дема,
Сендек хону-мондан айрилганлар кўп.
Ота – онам йўқдир, эҳ аттанг дема,
Бу каби имкондан айрилганлар кўп.

Ғаниматдир ҳаёт, яшанг унутмай,
Барчаси тугайди ҳали кўп ўтмай,
Вақтида неъматни қадрига етмай,
Дардига дармондан айрилганлар кўп.

Балога учрасанг кўрма бировдан,
Ўтолмас хачирлар учқур бедовдан,
Сабр этиб ўтолмай турли синовдан,
Дўсти қадрдондан айрилганлар кўп.

Тарк этмай ҳаромни, кайфу сафони,
Ўз аҳлига бериб жабру — жафони,
Унутиб оқибат, меҳру — вафони,
Дилрабо жонондан айрилганлар кўп.

Қаранглар қул бўлиб нафси — ҳавога,
Шак келтириб ҳатто, қодир Худога,
Оқибат берилиб, кибру — ҳавога,
Мансабу унвондан айрилганлар кўп.

Дунёнинг матоси дунёда қолар,
Бунга ақли етган кас ибрат олар,
Ногаҳонда ажал келиб чанг солар,
Ажал етиб жондан айрилганлар кўп.

Яшаймиз доимо биз ғафлат аро,
Оқибат бўлмасин юзимиз қаро.
Бу тугамас фитна, битмас можаро..
Ичра, дин — имондан, айрилганлар кўп.

Шоирман дейишга, ҳаққинг йўқ сени

Эл дардин ёзмасанг, шоирлик қилиб,
Золимни мақтасанг, кимлигин билиб,
Элинг қон йиғласа, яшасанг кулиб,
Шоир бўлмоқликга ҳаққинг йўқ сени.

Мустабид бўлса бир, номард ҳароми,
Бузилса адолат, инсоф низоми,
“Халқ шоири” бўлса, маддоҳлар номи,
Шоир бўлишликга, ҳаққинг йўқ сени.

Шоир миллат учун, бўлар, номус – ор,

Тинчимас, адолат топмаса қарор,
Тунлар эл ғамида бўлмасанг бедор,
Шоирман дейишга, ҳаққинг йўқ сени!

“Одам бўлсанг агар, демагил “одам”,
Кимда гар бўлмаса, эл ғамидин — ғам”,
Бу сўз бир ажойиб, мезон бизга ҳам,
Бошқа сўз дейишга, ҳаққинг йўқ сени!

Халқ севган шоирлар бўлган ҳар замон,
Гарчи, олмасада ҳеч қандай унвон,
Шеърлари ўқилар, эсланар, ҳамон,
Улардек ҳурматга, ҳаққинг йўқ сени!

Замонасоз бўлсанг, мунофиқ, маддоҳ,
Золимлар қўлида қўғирчоқ, гумроҳ,
Нима десанг — дегил, лекин, бўл огоҳ,
Шоирман дейишга, ҳаққинг йўқ сени!

Мурсийни маломат қилар ҳизбутлар

Бугун Ислом нурин, босган қора тун,
Умматга пешволик қилар манқуртлар.
Ўзин диндошига ачинмас нечун?,
Мазлумлар қалбини тилар ҳизбутлар?!

Бугун олам аро, зулмат ҳукмрон,
Умматнинг танасин, кемирар қуртлар.

Адолат йўлинда берсалар ҳам жон,
Ихвонни маломат қилар ҳизбутлар.

Ихвонларни қилди ўлимга ҳукм,
Фиръавнга “имон келтирган” Судлар.
Уларнинг ёнини олмади ҳеч ким,
Аксинча, ортидан кулар ҳизбутлар?!

Мазлум биродари кўздан тўкар ёш,
Бунга хурсанд бўлар, кофир, яҳудлар.
Диндоши ғам чекса, қайғурмас диндош,
Наҳотки, исломда булар, ҳизбутлар?!

Дунёга ҳукмини ўтказар куфр,
Улар соясида яшар бебурдлар.
Наҳот қалбларига урилган муҳр?,
Наҳотки, шунчалик бўлар ҳизбутлар?!

Дунёнинг эгаси ягона Аллоҳ,
Барибир мағлубдир, санамлар, бутлар.
Шунчалик бўларми, адашган, гумроҳ,
Мурсийни маломат қилар ҳизбутлар?!

Ўз аслинга қайтгин энди, эй Туркистон!

Одам Ато, Момо Ҳаво, яралгандир,
Фарзандлари ер юзига таралгандир.

Демак, одамзотни, ота-онаси бир,
Бир-бирига қариндош деб, қаралгандир.
Ўзбек, қозоқ, қирғиз, туркман, Тожикистон,
Буларнинг номи аслида бир — Туркистон!

Сомонийлар қилди Хилофат хизматин,
Ғазнавийлар кўтарганди дин иззатин.
Хоразмшоҳ, Амир Темур замонида,
Кўрсатди дунёга туркийлар қудратин.
Мозийни титратган эдинг сен бегумон,
Бугун аҳволинга қара, эй, Туркистон!

Мўғулларга мағлуб бўлиб, йўқолмадинг,
Руслар босиб олганида қочолмадинг.
Турли миллат элатларга бўлингансан,
Ҳеч адоват тугунларин ечолмадинг.
Аждодларнинг орзулари бўлди армон,
Мақсадинга етолмадинг ҳеч Туркистон.

Лойиқ зурёд бўлолмадик, боболарга,
Қаранг бизга мерос бу можароларга.
Тили, дини, тарихи бир, эл-элатлар,
Чек қўйсинлар энди миллий низоларга.
Турклар яна бирлашмоққа борми имкон?!,
Ўз аслинга қайтгин энди, эй Туркистон!

Тилинг, дининг, аслу наслинг замонинг бир,
Тўйу-аза, дўсти-душман ёмонинг бир.
Бир тупроқда, бир дарёдан озиқланиб,
Истайсанми йўқми, йўлинг, карвонинг бир.

Асрлардан келаётган улуғ карвон,
Келажакка элтгувчи йўл бу — Туркистон!

ИШИД жаллодлари бир мусулмонни дарахтга боғлаб қўйиб
пичоқ билан сўйганини кўриб;

Не кунларга қолдик биз
Қудратли Парвардигор?
Шунчалик қонхўр бўлиш,
Мумкинми одам зинҳор?
Иблис биздан мутлақо,
Устунликга эришди.
Мўминлар бир бирини,
Қиришликга киришди.
Нафрату адоватнинг,
Охири борми ё Раб?
Мен даҳшатга тушдим бу,
Жаллод ишига қараб!
Қанчалик жиноятлар,
Дин номидан қилинар.
Ким диндору ким динсиз,
Энди қандай билинар?
Мужоҳидман деганлар,
Мусулмонни сўйишар.
Мақтаниб бу ишини,
Интернетга қўйишар.
Оламга кўз кўз қилиб,
Кўрсатишади ким зўр?

Қилган жиноятидан,
Хатто, бўлишар мағрур.
Пичоқ билан мўминни,
Сўйишлик, бу исломми?
Мўминга ҳурмат шуми,
Шу лойиқ эҳтиромми?
Нималар бўлаяпди?
Бугун телба дунёда.
Борган сари адоват,
Тафриқалар зиёда.
Иблис ислом аҳлини,
Қул қилдими ўзига.
Аллоҳ амрини қўйиб,
Кирар Иблис сўзига?
Қўрқмайдими мўминлар,
Мўминларнинг қонидан?
Бир бирин қонин тўкиб,
Жудо қилар жонидан?
Кошкиди дин номидан,
Қирилмаса одамлар.
Кошкиди дин аҳлига,
Тушмаса бундай ғамлар.
Динимизни динсизлар,
Қилишмоқдалар бадном.
Лекин, бу жаллодларга,
Алоқаси йўқ, Ислом!

Кечикди

Не эзгу ниятлар етим қолдилар,
Вақтида келмади имкон кечикди.
Орзулар кўнглимга қўлин солдилар,
Келмади, мен кутган замон кечикди.

Соғинчнинг йўллари бунчалик узун,
Бир тотиб кўрганлар билади тузин,
Армон дарёсида чўмилиб, маҳзун,
Манзилга етмадим, карвон кечикди.

Бир бирини қувиб ўтмоқда йиллар,
Билмадим, қаерга элтар бу йўллар,
Бахт тилаб дуога очилди қўллар,
Лек у ҳам келмади ҳамон, кечикди.

Ўзимдан мен рози эмасман ўзим,
Чунки, ўзимга ҳам ўтмайди сўзим,
Шу аҳволда бир кун юмилар кўзим,
Мен кутган давр ила даврон кечикди.

Яҳудларга;

Ўдақларни қираётган, яҳудларга ҳайронман,
Сиз ҳам имон келтирганми, қиёматда сўровга?!
Мусавийлик иддаосин қилаётган каззоблар,

Аввал ўзинга ур тиғни, оғримаса бировга!

Фаластинлик биродарлар, Аллоҳ мададкор бўлсин,
Сабр тоқат айладинглар, қанча оғир синовга.
Инсонийлик қиёфасин йўқотган эй махлуқлар,
Ахир ўзинга ур тиғни, оғримаса бировга!

Етмасмиди қамалдаги ғам ташвиши ўзига,
Тўлдирдинглар ошёнини ўқлар отиб оловга.
Қандай қарайсизлар уйда фарзандингиз кўзига,
Тиғни ўзингизга уринг, оғримаса бировга!

Бинямин малъун бўлиб, тарихда қолди то абад,
Раҳм этмади гўдакларга, бош тўлсада қировга.
Шунча мўмин мусулмонни қатл қилган номардлар,
Ўзингизга уринг тиғни, оғримаса бировга!

Пойдевори чиригандир, давлатингиз яҳудлар,
Яқин қолди саройингиз бошингизга қуловга.
Яна сизга ватангадо, дарбадарлик бошланур,
Ахир ўзинга ур тиғни, оғримаса бировга!

Етар энди, бас қилинглар, фитналарни тўхтатинг,
Бирор кимса йўқми сизни қулоғингиз буировга?!
Умнат бир кун қасос сўрар бу тўкилган қон учун,
Ўзингизга уринг тиғни, оғримаса бировга!

Олтмиш олти йилки, тинмай зўравонлик қиларсиз,
Таёр туринг, барчасини товонини тўловга!
Фаластиннинг заминида бир кун тугар ихтилоф,

Ўзинга ур тиғни золим, оғримаса бировга!

Бугун уммат уйғонмоқда, ҳаловати йўқолган,
Бир кун сиздан жавоб сўрар, барча азоб қийновга.
Унутманглар, золимларга раҳму шавқат бўлмайди,
Бугун ўзинга ур тиғни, оғримаса бировга!

Аллома Юсуф Қарзовийга;

Бугун уммат йўл тополмай сарсон бўлди,
Барча ислом диёрлари вайрон бўлди.
Шундай пайтда бу умматга йўл кўрсатиб,
Юсуф Қарзовий умматга сарбон бўлди.
Аллоҳ сизга мадад берсин, қувват берсин!
Ҳузуридан битмас илму ҳикмат берсин!

Сизга эргашди барча дин пешволари,
Тинмасада иғвогарлар, иғволари,
Маломат тошини отар, лекин тинмай
Бугун турли фирқаларнинг расволари.
Аллоҳ сизга ҳузурида ҳурмат берсин!
Икки дунё азиз қилсин, иззат берсин!

Бу умматга раҳнамолик, осон эмас,
Чор тарафдан келар душман бир ён эмас.
Қирқ йил бўлди, бу мафкура майдонида,
Мужоҳидлик қилганингиз ёлғон эмас.
Дарёдек кенг дилингизга ҳиммат берсин!

Буюк курашда туганмас журъат берсин!

Хизматингиз камситмоқда бу ғаддорлар,
Ҳали танимайди сизни, кўп диндорлар.
АҚШ билан Европанинг давлатлари,
Сизга қарши турибди барча куффорлар.
Сизга Роббим ҳимояту нусрат берсин!
Улуғ кураш йўлида, куч қудрат берсин!

Тарихда кўп ўтган холис уламолар,
Ҳақни айтиб жонни берган раҳнамолар.
Ҳақ йўлида собит туриш осон эмас,
Сиздек жонфидолар бугун камнамолар.
Роббим сизга мағфирату раҳмат берсин!
Охиратда мангу иззат, жаннат берсин!

Қисмат шу эканда холис муслмонга,
Бутун умри дучор бўлар имтиҳонга.
Бағишладим шу шеъримни, дуо қилиб,
Ғоибона устозимга, шу инсонга.
Роббим ҳузурида қадр қиммат берсин!
Қадрингизни биладиган уммат берсин!

.....

Тушимда турмага тушарман,
Тикансим тошдевор тўрт томон.
Тушишга тоқатим тоқ тағин,
Тафаккур таҳтида тик туғён.

Тарақлаб товушлар тинмайди,
Тинмайин, тешгудек тариллар.
Темирдек, тирноқлар титкилаб ,
Тўлдирар турфа тур туйғулар.

Тарбия топмаган тўралар,
Тилидан тўрвалар тўкарди.
Тимсоли тимсоҳдек, тошбағир,
Талончи тўхтамай таларди.

Томдан тушар тошу тараша,
Толиб турган теринг тобланар.
Турли туман, тўқсон тиламчи,
Текин томошога тўпланар.

Товонинг тилгудек, титкилар.
Тухматлардан тонасан такрор.
Тинмайин тургизиб толдирар,
Тешик топилмайди тизгин тор.

Телбадек тикилиб турасан,
Тепангдаги тирқиш томонга.
Тиззагача титроқ туташар,
Титраб турган толдек тананга.

Тилосимотлар таъсири турфа,
Тушунмассан тарона тинглаб.
Талпинасан Тангри тарафга,
Тағин таянч, тарахҳум тилаб.

Типирчилар тўхтамай тилинг,
Тезда тавба тазарруъ тилар.
Томоғинга тиқилар тутун,
Тугасин тез тутқунлик тугал.

Тараққиёт тўсилди тамом.
Тугамоқда тошу тарози.
Тинчимадик, тугал турмадик,
Тушунарсиз, таъзим тавозеъ.

Тафаккурим талпиниб токай,
Тароватни тополмай, толар?!
Тангрига тинимсиз топинсанг,
Таваккул, тилсими топилар!

Тушингда тутуриқ топилмас,
Тобакай, турарсан титроқда?!
Турмушнинг ташвиши тугамас,
То тирик турарсан тупроқда!

Саҳвий

1 август 2014 йил

Тепаликдан тушиш йўли;

Тепаликга чиқаётганда,
Ўйлаш керак қандай тушишни.
Хато қилиб, бехосдан балким,
Тойиб кетиш, ё йиқилишни.

Тепаликга интилар ҳамма,
Кимлар чиқар, ким чиқолмайди.
Кимлар чиқар ўша чўққига,
Лекин у ҳам мангу қолмайди.

Кўтарилган сари табора,
Жой торайиб, сиқилишади.
Кимлар тўхтар, тушуниб қолса,
Кимлар эса йиқилишади.

Билинар;

Одамзодни билай десанг кимлигин,
Гапиришдан, юришидан билинар.
Суратидан сийратини англарсан,
Бир кун шўри қуришидан билинар.

Фирибгарлар қасам ичади доим,
Тиржайиб гапирар секин мулойим,
Ҳаётда бир ишни қилолмай қоим,
Номардларча, уришидан билинар.

Ифвогарда асло ҳаловат бўлмас,
Тухматидан ҳеч ким саломат бўлмас,
Виждони қийналиб, хижолат бўлмас,
Фақат зарар беришидан билинар.

Дўстга ўхшар бирор ёрдам олганда,
Оғир кунда, муҳтож бўлиб қолганда,
Бир кун эслатиб, юзига солганда,
Башарани буришидан билинар.

Биров душманликни кутмас дўстидан,
Нобуд бўлар, номардларнинг қасдидан,
Нокас одам бошқаларнинг устидан,
Тухмат қилиб кулишидан билинар.

Даюс эркак, ҳалол бир иш битирмас,
Хотини иш қилар, уйда ўтирмас,
Даюслар ҳеч парвойига кетирмас,
Кўкрак кериб туришидан билинар.

Мақсад нима фақат, ёлғон тўқишдан?,
У бу кимга ялтоқланиб, ёқишдан?,
Тўхтамайди, фойдаси йўқ бу ишдан,
Итга ўхшаб ҳуришидан билинар.

Тугамас доимо таъна маломат,
Каззобда бўларми, имон саломат,
Билмаслиги ҳисоб китоб, қиёмат,
Фитна фасод қилишидан билинар.

Кўплаб одамларда инсоф бўлганмас,
Имон, виждон меъёрини, билганмас,
Эл юрт учун, бирор нима қилганмас,
Эл кимлигин билишидан билинар.

Аллоҳ инсонни тупроқдан ясади,
Тупроққа қўшилар, ўлгач жасади,
Дилидаги адовати, ҳасади,
Сенга душман бўлишидан билинар.

Қиёмат бўлади, бўлма гумонда,
Бунга имон келтирмаслик ёмонда,
Кимлар уқубатда, кимлар омонда,
Қазодаги улушидан билинар.

Яхши амаллари бўлмаса барбод,
Қандай бахтиёр бўларди одамзод?
Охират не бўлар, барбодми обод?,
Кимни, қандай, ўлишидан билинар.

Овворалик

Бу ҳам бир неъматдир балким, биз учун,
Қадрига ет дўстим, оввораликни.

Бизлар тутолмадик келган “бахт қушин”,
“Қайта қуришликни, ошкораликни”.

Бу кунлар замири, беҳикмат эмас,
Охири ҳам бордир, дилпораликни?!

Авлодларга мерос қолдирмасак бас,
Биздек дарбадарлик, бечораликни.

Ҳаммамиз инсонмиз, ер Аллоҳники,
Олгил ер юзига, “фуқоралик”ни!

Қайда яшасак ҳам, ватан биттадир,
Тополмайсан ўзга сайёраликни!

Яхшими ёмонми, кетамиз бир кун,
Кўрсатмасин мангу юзқораликни!

Топмасанг

Бахт қушини, тополмассан одамзод,
Тақдир азал, сиртмоғидан топмасанг.
“Олтин балиқча” топилмас дарёда,
Ишқ денгизи қирғоғидан топмасанг.
Зулфи торин, қармоғидан топмасанг.

Ошиқлар васл умидин тарк этолмас,
Висолига етиб,, бахтин тополмас,
Кўнглингни кулбаси нурга етолмас,
Шаҳло кўзлар чироғидан — топмасанг.

Қорачиқлар қароғидан — топмасанг.

Муҳаббат туйғуси бўлса қадрсиз,
Яшашнинг маъноси бўлмайди, эссиз,
Ҳаётнинг лаззатин топмассан ҳаргиз,
Асал таъмин, дудоғидан топмасанг.
Гул ифорин, димоғидан топмасанг.

Васлин излаб қилсанг жидду — жаҳдини,
Сулаймондек, олиб келсанг тахтини,
Тополмассан, муҳаббатнинг бахтини,
Гулни ғунчалик чоғидан топмасанг.
Муҳаббатга чанқоғидан топмасанг!

Ҳамма бахтиёр ҳаётга интилар,
Доимо бахт ила, эзгулик тилар,
Дардини ўзидан ўзга, ким билар?,
Меҳрин, қошу — қавоғидан топмасанг?!
Ишқин гўзал ёноғидан топмасанг.

Яқинлашган сари, ҳаётнинг шоми,
Ортар муҳаббат ҳисси, эҳтироми,
Мукаммал бўлмагай висол оқшоми,
Хино рангин, бармоғидан топмасанг!
Бўсаларнинг қайноғидан топмасанг?!

Висолидан умид этиб чопарсан,
Орзуингни яширарсан, ёпарсан,
Қалбинга ҳаловат қайдан топарсан,
Агар ёрнинг қучоғидан топмасанг?!

Лаъли лабин, қаймоғидан топмасанг!

Кўнгилдаги орзуни тарк этмас-сан,
Мақсадинга етолмассан, етмас-сан,
Дунёда бундай ёр излаб, топмас-сан,
Агар Қўҳи Қоф тоғидан топмасанг?!
Ёки, жаннатнинг боғидан топмасанг?!

Қилмаган ишдан лоф уриш мумкинми?

Узоқларда туриб, осмонга боқиб,
Ой ҳақида хаёл суриш мумкинми?!
Қуёш тафтин кўрмай, сояда туриб,
Синов майдонида, юриш мумкинми?!

Эҳтиётин қилиб яшаган банда,
Тинч тотув ҳаётни, қилмаган канда,
Эл аро бўлмаган, бадном, шарманда,
Сабр тоқатдан дарс қилиш мумкинми?!

Албатта, инсофга чақириш яхши,
Ҳаддинг сиғса агар бақириш яхши,
Ўзинг қилган ишдан гапириш яхши,
Қилмаган ишдан лоф уриш мумкинми?!

Калтак еб, турмада ётиб кўрмаган,
Тухмат бўҳтон таъмин, тотиб кўрмаган,
Умрида бир ғамга ботиб кўрмаган,

Бировларга баҳо бериш мумкинми?!

Ўтмоқдаман осий бўлиб ҳаётдан,
Умид бор мағфират бирла нажотдан,
Ҳали ўтмай туриб, ҳеч ким сиротдан,
Мағрур бўлиб, кўкрак кериш мумкинми?!

Ўзининг нафсига қилган эътибор,
Англайди қанчалар нуқсон, айби бор?,
Агар бўлса банда, аниқ тақводор,
Ўзгалар устидан кулиш мумкинми?!

Нима дейиш керак, ҳақни билганни,
Лекин, ўзгалар устидан кулганни,
Аллоҳ авф айласа, тавба қилганни,
Кимдадир эътироз, бўлиш мумкинми?!

Кимда кўп, кимда кам эҳтимол, имон,
Яшаймиз чиққунча танамиздан жон,
Аллоҳ қилмай туриб, Ўз ҳукмин баён,
Кимнинг кимлигини, билиш мумкинми?!

Тилакларим

Тилакларим шу, жафокаш халқимга,
Золимлар заволи муборак бўлсин!
Сабр қилдинг дардинг айтмай ҳеч кимга,
Сабрингни камоли муборак бўлсин!

Қалби кўрлар билмас Аллоҳ борлигин,
Ўз ишида Қодиру Қаҳҳорлигин,
Кўринглар мустабидларнинг хорлигин,
Нусрат эҳтимоли муборак бўлсин!

Золим бўлиб ҳақ амрини қилмаган,
Кибр қилиб, ўз ҳолини билмаган,
Аллоҳнинг амрини кўзга илмаган,
Золимлар аҳволи муборак бўлсин!

Малъун мустабиднинг қотгандир боши,
Ботишига яқин қолди қуёши,
Тутмоқда буларни элнинг кўз ёши,
Зоҳим хароб ҳоли муборак бўлсин!

Мустабидлар зурёдидан, ал ҳазар,
Улардан эл бошқа кўрмасин зарар,
Адолат тиклансин, эл қучсин зафар,
Ҳурлик истиқболи муборак бўлсин!

Ироқдаги шиа ҳукуматига қарши уруш бошлаган сунний
гуруҳ ИШИД (Ироқ ва Шом ислом давлати) аскарлари
тарафидан Тикритдаги ҳарбий ўқув юрти курсантларининг
1700 таси отиб ўлдирганини кўриб;

Бу даҳшатни кўриб дедим; “ё Аллоҳ!,”
Бу қирғинларга Сен Ўзингсан гувоҳ.
Бугун дин номидан тўкилар қонлар,
Қон тўкишлик динда, энг улкан гуноҳ.

Нега булар бунча бешафқат, ё — Раб?!
Қачон тугар экан, бу даҳшат, ё — Раб?!

Шиами ё сунний адашганмиди?,
Ё бошқа ихтилоф, фитна каммиди?,
Асрлардан бери, бу икки гуруҳ,
Қанча қон тўкканин, унутганмиди?!
Қани инсоф, имон, адолат, ё — Раб?!
Ҳалиям ҳукмрон разолат, ё — Раб!

Тахт талашар элни ботириб қонга,
Ноҳақ озор бериб, шунча инсонга.
Дунёга ҳукмрон бўлсанг арзимас,
Шунча зарар бериб динга, имонга.
Шундай бўладими Хилофат, ё — Раб?!
Алдадими Иблис касофат, ё — Раб?!

Қанча мамлакатлар, бўлмоқда хароб,
Ўзаро қирпичоқ, орзулар сароб.
Нега биз йўлимиз топа олмаймиз,
Қўлимизда қуръон бор, нурли китоб?!
Мўминларда йўқдир, куч қудрат, ё — Раб!
Чунки, бирлашмади бу уммат, ё — Раб!

Қибласи, китоби, дини бир уммат,
Парчаланган, қадри бир пулга қиммат.
Ўзаро адоват нафрат тугамас,
Йўқдир бир бирига, иззату — ҳурмат?!
Мўминлар бўлмади, дўст, улфат, ё — Раб!
Кечмади бошидан не кулфат, ё — Раб?!

Океан ортидаги аждаҳо, Шайтон,
Фитна уруғларин сочар ҳар томон.
Тарикдек дунёга сочилган уммат,
Бир бирин аёвсиз қилмоқда қурбон!
Шунчалик кучлими шайтанат, ё — Раб?!
Бу фитначиларга минг лаънат, ё — Раб!

Битта халқ ўзаро, қариндош қардош,
Бир бирин қақшатиб, кесаверса бош.
Ғайридинлар четда гижгижлаб турса,
Диндошига қилич кўтарса диндош.
Қани меҳр шафқат, мурувват, ё — Раб?!
Бизга ҳам келарми бир нусрат, ё — Раб?!

Мустабид даврида “тинч” турган диёр,
Озодликга чиқиб, бўлди хору – зор.
ИАК айтар эди, “Ўзбекистонда,
Мен турганим учун, тинчлик барқарор?!”
Наҳотки, мустабид ҳам “неъмат”, ё — Раб?!
Бунда ҳам борми ё, бир ҳикмат, ё — Раб?!

Ҳаромдир мўминга, мўминнинг қони,
Буни тан олар ким бўлса имони.
Мўминларнинг қадри Каъбадан улуғ,
Беқадр арзонмас инсоннинг жони.
Ўзгарди бу улуғ қадрият, ё — Раб!
Бизга ҳам бер энди офият, ё – Раб!

Даҳшатларни кўриб, адо бўлдим ман,
Бугун, эс — ҳушимдан, жудо бўлдим ман.
Умнат қайғусида куйиб ўртандим,
Бу умнатга жони, фидо бўлдим ман.
Сақлагил имоним саломат, ё — Раб!
Яқин қолган ўхшар қиёмат, ё — Раб?!

2014 йил 20 июн

Ўзлигидан воз кечганлар;

Европада яшаб айниб борамиз,
Унутдик ватаннинг урф одатини.
Ўзгаларга боқиб, орзу қиламиз,
Топмоқ улар топган саодатини.

Қайга борманг бугун ўзбеклар дайир,
Европада ёки Америкада.
Миллат руҳи сўниб бормоқда бир бир,
Биз учун бегона бир ёт ўлкада.

Миллат ўзгармайди, сийрат ўзгармас,
Сувратни уларга ўхшатган билан.
Инсон ўзлигидан кечиш керакмас,
Ўзгалар юртида яшатган билан.

Бунда уй супурмас ўзбек келини,
Ёки тандир тўлиб, ёпилмайди нон.
Хатто соғинмай ҳам қўйган элини,
Рухлари айниган қанчалар инсон.

Ўзгаларга тақлид қилиб яшайди,
Шу ҳолига яна қилар ифтихор.
Қаранг қандай ҳолга тушди бу миллат,
Қани фаҳм фаросат, қани номус ор?!

Ўзликни унутманг, агар билсангиз,
Ўзлигидан кечиш бу катта иллат.
Ўзгаларга қанча тақлид қилсангиз,
Сизни қабул қилмас, бегона миллат.

Бор эдику ахир, эрк ихтиёринг,
Шуми сен танлаган, дину — диёнат?!
Шулар билан бирга бўлсин мазоринг,
Ўзингни халқинга қилсанг хиёнат!

Бечоралик;

Бас қил, етар энди,
тортаверма оҳ,
Умр деб аталмиш,
қисмат йўлида.
Сенда ҳам менда ҳам,
йўқдир ихтиёр,
Оқибатул амр,

Қазо қўлида.
Қочган ҳам қувган ҳам,
Дейди ё Аллоҳ.
Ҳаммамиз қочамиз,
кимдан, нимадан?
Олдимизда ажал,
бўлинглар огоҳ.
Ҳаммани чиқарар,
Бу кенг кемадан.
Иродаи азал битиб қўйилган,
Уни ўзгартириш
асло имконсиз.
Неки бўлса демак,
тақдир шу...,
Шундай яшаш керак,
армонсиз.

.....

Соғинч

Узун тунлар, совуқ кунлар,
Ҳеч дилимиз ёришмайди.
Изғиринлар тортган унлар,
Ғам куйидан қолишмайди.

Яшармиз дард чекиб бунда,
Биз ҳам ватангадолардан.
Бегонамиз бу заминда,
Юрак бағри адолардан.

Булут босган осмон каби,
Кўнгил доим қоронғудир.
Ватанни кўрмоқ матлаби,
Дилдаги битмас қайғудир.

Карвон

Қайга кетаяпди бу карвон,
Манзил узоқ, йўллар чироқсиз.
Йўлда хавфу хатарлар тўла,
Булар эса, қурол яроқсиз.

Тайини йўқ карвонбошини,
Сарбонию сарбози гумроҳ.
Ташлаб кетар, ватандошини,
Бир хатарга учраса ногоҳ.

Йўл юради карвон, оч наҳор,
“Оз қолди” деб, алдайди сарбон.
Йигирма беш йилки, сафарда,
Манзилига етмади карвон.

Ҳаж сафари

Инсон зоти билолмас қачон,
Келишини, хавфу хатарнинг.
Қаранг тақдир экан ногаҳон,

Зиндонига тушдим Қатарнинг.

Асли улуғ мақсадни кўзлаб,
Чиққан эдим ушбу сафарга.
Афсус, қайтиб келдимку бўзлаб,
Эришолмай мақсад, зафарга.

Қамадилар миршаблар ушлаб,
Билолмайин қолдим гуноҳим.
Ўтиргандим хотирим хушлаб,
Бу қандай кўргулик Илоҳим?!

Бу турмада, бошқа манзара,
Озон саси янграр эрталаб.
Ҳамроҳларим жўнаб кетишган,
Мен ётибман осмонга қараб!

Аччиқ хотиралар уйғонди,
Боғлиқ бўлган шу тикан симга.
Бир аланга дилимда ёнди,
Таниш ҳислар тушди эсимга.

Хуллас, калом уч кунлик умрим,
Ўша ерда, турмада ўтди.
Аламимдан ғазабдан танзим,
Ҳолсиз бўлиб, ақл ҳуш кетди.

На адвокат, на терговчи бор,
На бир кимса, сўрарга ҳолим.
Бу аҳволга бўлмаган дучор,

Тушунмайди менинг аҳволим.

Уч кун ўтгач олиб боришди,
Қаергадир қозикалонга.
Уни кўриб ичим ёришди,
Ўхшар экан мулла, эшонга.

Оқ рўмоли устидан қора,
Ипни боғлаб олибди бошга.
Оппоқ кўйлак кийиб, бечора,
Чидаб яшар иссиқ қуёшга.

Менга назар солиб, бир замон,
Кейин “ухруж” деди, бу қози.
Хуллас, “айби йўқ” дея фармон,
Чиқарибди лекин, мен рози.

Дема; “қайси хатоим учун,
Турмасига тушдим, Қатарни?”
Тақдирга тан бермассан нечун?,
Оқ қилмади, сенга сафарни!

Яна икки кун сарсон бўлдим,
Ўша ерда Тайёрагоҳда.
Учолмадим Жиддага, қолдим,
Тангрим аҳволимдан огоҳда!

Охир қайтиб келдим уйимга,
Эсон омон алҳамдулиллоҳ.
Янаги йил, бораман ҳажга,

Насиб этса Яратган Аллоҳ!

Қисмат

На хотирда жамлик бор ва на кўнгилда ором,
На ҳаётимда завқ бор, гарчи этмоқда давом,
На армонлар ечилди, на келажак қилди ром,
Билмадим қисмат мендан олмоқдами интиқом?!

Дунёсида бахт таъмин тотганлар бўлса айтсин,
Дарду ғам шаробидан тотганлар бўлса айтсин,
Дунёни охиратга сотганлар бўлса айтсин,
Қисматга норизолик бизга ҳалолми ҳаром?!

Тополмасанг ҳаётда ўрнингни излаб зинҳор,
Қани қадру қимматинг, ё элингдан эътибор?,
Орзу қилиб интилдим, бўлмади ҳеч толеъ ёр,
На бир тақвони топдим, на дилимга дилором?!

На ватанда қўним бор, на ғурбатда ҳаловат,
Ҳукмрондир дунёга, адовату, разолат,
Ҳаётда бор барибир мувозанат, адолат,
Тополмайди одамлар гарчи излашар мудом.

Йўлин йўқотди башар, олам тўс тўполондир,
Қанча зўравонликлар, қанча мазлум нолондир,
Бугун битта қадрият, оламшумул мезондир,
Агар инсонни инсон, қила олса эҳтиром?!

Шодлик бўлмаса майли, бўлмасин қайғу алам,
Наҳотки ўлмагунча тугамаса асло ғам,
Шуурининг қаърида англамоқда Саҳвий ҳам,
Умрин баҳори ёзи, ўтди, келди куз тамом.

Куз

Хазон урган дарахтлар,
Сарғайибди сўлибди.
Демакки, вақти етиб,
Паймонаси тўлибди.
Тўкилмоқда остига
Сариқ рангли япроқлар,
Кузги шамол дастидан,
Танасида титроқлар.
Ҳорғин боқар атрофга,
Маюс новча новдалар.
Қани кечаги савлат,
Қани улкан гавдалар?
Хазон урган дарахтлар,
Қиш уйқуга чўмади.
Ўтмиш меваларини,
Барин ерга кўмади.
Шу билан баҳоргача,
Ухлар шийдам дарахтлар.
Уйғониш фаслигача,
Маст уйқуда карахтлар.

Шундек одамзоднинг ҳам,
Хазон фасли келади.
Лекин баҳори келмас,
Одам энди ўлади.

Ислом Карим

Одамзотнинг бир омади чопар экан,
Қисматидан кўп ҳикматлар топар экан.
Нима дейсиз энди шўри қуриганлар,
Туянинг устида ҳам итлар қопар экан.
Етимхоналарда ўсган кўнгли ярим,
Ўзбекистон юртбошиси Ислом Карим.

Элни бугун на дини бор, на қонуни,
ИАК ўзи бузаяпди доим уни.
Кўрмаганнинг кўрганлари қурсин экан,
Еб тўймайди касофатлар, қаранг бунини!
Ўтмайдими қариганда тортиб чилим,
Элни вайрон қилди нокас, Ислом Карим.

Даҳрий эди, омад кулиб подшоҳ бўлди,
Лекин, ҳидоят топмади гумроҳ бўлди.
Диндан, диндорлардан нафрат қилди доим,
Қон дарёси ичра сузган тимсоҳ бўлди.
Унинг дини хурофоту бидъат, ирим.
Исломни душмани золим, Ислом Карим.

Бадбахт бу чол эл бахтини хароб қилди,
Кутган орзу умидларни сароб қилди.
Кимки унга қарши бўлса қамаб туриб,
Турмаларда сон саноқсиз азоб қилди.
Бу ҳақида айтишгаям бормас тилим.
Элу юртимиз душмани, Ислом Карим.

Элнинг орасига адоват ташлади,
Ноҳақ қонлар тўқди, кўзларни ёшлади.
Золимлардан безор бўлган, бечора халқ,
Иложини топган қочишга бошлади.
Қорақалпоқларга ибрат бўлди Қрим,
Бунга сабаб бўлди ўша, Ислом Карим.

Мамлакатнинг иқтисоди вайрон бўлди,
Йигитлар иш излаб қанча сарсон бўлди.
Издан чиқди буткул ҳаёт мезонлари,
Ночор халқнинг турмуш тарзи, ёмон бўлди.
Харажатлар бисёр бўлди, йўқдир кирим.
Ўзбек элин хароб қилган, Ислом Карим.

Бу махлуқда на миллат бор, на диёнат,
Миллат бойлигига қилди кўп хиёнат.
Бу даҳрийдан қутулмаса агар юртим,
Қоим бўлар бу юртда ҳам тез қиёмат.
Дунёга жар солаяпман йўқдир сирим,
Қонхўр жиноятчи хоин, Ислом Карим!

Ўттиз миллиондан ошибди аҳолимиз,
Нима бўлар бу кетишда аҳволимиз?

Юртда адолат мезони бўлмас экан,
Қандай бўлар экан эртага ҳолимиз?
Тугаши шарт энди зўравонлик зулм.
Ер ютсину, йўқ бўлсин, бу Ислон Карим!

Шайтон айбдорми инсон айбдор?

Аслида азалдан ростга ўрин йўқ,
Деманглар барига ёлғон айбдор.
Мўминларни эса, бундан кўнгли тўқ,
Чунки, барчасига шайтон айбдор.

Менга тушунарсиз бугунги ҳолат,
Илм ҳукмронми ёки жаҳолат?,
Содир бўлди қанча, зулм разолат?,
Шайтон айбдорми инсон айбдор?!

Жоҳиллар қўлида турибди қуръон,
Демакки, жаҳолат тўла ҳукмрон.
Қотиллар тўксалар бугун ноҳақ қон,
Наҳот бунинг учун, қуръон айбдор?!

Бузулди адолат, қадр мезони,
Ҳалол саналмоқда мўминлар қони,
Шунчалик беқадр бўлса имони,
Куфрдами айб, имон айбдор?!

Қани ҳурмат иззат инсон зотига?,

Суиқасд қилсалар гар ҳаётига,
Ҳаммаси мингандир жаҳл отига,
Балки, бунга охир замон айбдор?

Бунчалик адоват қайда бор айтинг?,
Яхшиям биздамас иқтидор, айтинг,
Эртага ким бўлар айбдор айтинг?
Бугун золим ИАК, ёмон айбдор?!

Нафрат кўр қилганда, имон кўзини?,
Одамзод фаришта санар ўзини,
Ниқоб билан ёпиб асл юзини,
Дунёга дод солар, фалон айбдор?!

Ҳеч киши тан олмас, ўзини айбин,
Ҳақиқат ҳисоблаб гумону райбин.
Аллоҳга ҳавола қилмаса ғайбин,
Демак шу, адоват гумон айбдор?!

Эй уммат, дардинга дармон ўзингда,
Ҳали комил эмас имон ўзингда,
Душманинг четдамас, эй жон ўзингда,
Барчасига ўзинг чунон айбдор!

Ватаннинг қадри

Ватаннинг қадрини қаердан билсин,
Ватандан ҳайдалиб қувилмагунча.

Эркинлик қадрини қаердан билсин,
Турмада калтак еб, урилмагунча.

Имоннинг қадрини билмас одамзод,
Дин йўлида чекмай машаққат фарёд,
Мамлакат ҳеч қачон бўлмайди обод,
Адолат устига қурилмагунча.

Энг олий қадрият бўлолмайди пул,
Буни тушунолмас кимки унга қул,
Буюклик келмайди, ёлғонни буткул,
Тарк этиб, ҳақ тараф бурилмагунча.

Розилик деманглар элни жимлигин,
Бу эл билдирмайди дилни ғамлигин,
Албатта, билмассан кимни кимлигин,
Майдонда бир синаб кўрилмагунча.

Инсон эл дардисиз яшаса ёмон,
Бизлар узмаганмиз умидни ҳамон,
Натижа бўлиши лекин, даргумон,
Сабр тоқат қилиб, турилмагунча.

Душманимга;

Сенинг билан ихтилофдан не фойда?,
Аҳмоқ билан мен тенг бўлиб нетаман?
Қонимга ташна турган, эй душманим,
Сабр қилиб турсанг, бир кун кетаман.

Менга дўқ пўписа қилмай қўяқол,
Тақдирни зарбасин, ҳар кун кутаман.
Аллоҳим истаган нарса бўлажак,
Мард бўлиб яшадим шундай кетаман.

Ўзаро талашсак, кучимиз сарфлаб,
На сен ютасану, на мен ютаман?,
Борар манзилимиз бўлар битта жой,
Сен ҳам кетажаксан, мен ҳам кетаман.

Аслида ҳаммага омонат дунё,
Сен ҳам қолмагайсан, мен ҳам ўтаман.
Сен золим тарафсан, ёки золимсан,
Мен зулмга қарши туриб кетаман.

Жуда чарчаганман, фитна — фасоддан,
Бош қотириб нима фойда этаман?
Ғам чекиб яшадим бир умр лекин,
Ажалим етганда кулиб кетаман?!

19 июл 2014 йил

Уят лозим мўмин бўлганимизга

Ўзаро ихтилоф тугамас ҳаргиз,
Шундай яшашликга маҳкумдирмиз биз,
Айтинг билиб гуноҳ қилмаганми — Сиз?,

Ҳаммамиз масъулмиз билганимизга!

Шайтон ҳам асли бир баҳона халос,
Васваса инсоннинг фитратига хос,
Амалдан не фойда бўлмаса ихлос?,
Азоб бўлса амал қилганимизга?!

Қўшнинг оч турганда, сен ўтирсанг тўқ,
Сенда мўминликдан мутлақ асар йўқ,
Мен огоҳлантиряпман, қилмаяпман дўқ,
“Ҳисоб китоб бўлар кулганимизга!”

Қани мезон бугун қани бир инсоф?,
Доим дин номидан ураяпмиз лоф,
Агар имон билан бўлмаса дил соф,
Уят лозим мўмин бўлганимизга.

Қаёққа қараманг тўкилмоқда қон,
Ким учун одамлар бермоқдалар жон?,
Манфаат кўрмаса биздан бир инсон,
Ким ҳам ачинарди ўлганимизга?.

Қўрқмайман

Мен қудратли душманимдан қўрқмайман,
Бир кун чиқар жон танимдан, қўрқмайман,
Ҳаммамизга омонатдир бу дунё,
Жонимга ташна ғанимдан қўрқмайман,

Мен курашни билмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Агар бўлмаса бир мезону, қози,
На бандаси бўлар, на Худо рози,
Шунинг учун бу дунёда азалдан,
Ҳар нарсада бордир, тошу – тарози,
Билиб амал қилмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Пистирмадан яшириниб отар тош,
Кошки, майдонда мард бўлиб, ёрса бош,
Номардлигин ўзи яхши англайди,
Доим қўрқиб яшар бўлишидан фош,
Мен виждони бўлмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Бундай нокас билан йўқдир эҳтимол,
Бир нарса қилишлик, виждонан ҳалол.
Қалбида мезони бўлмаган нокас,
Тухмат бўхтон гаплар қилар бемалол.
Мен инсофи қолмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Мард одамда ғурур, номус — ор бўлар,
Нокаслар бу сифатларга зор бўлар.
Инсоният тарихида кўп ўтган,
Номард кимса икки дунё хор бўлар.
Мен бир назар солмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Бу ҳаётку майли, тезда ўтади,
Барча нарса охирига етади.
Лекин, охиратда мангу ҳаёт бор,
Энди инсон мангуликга кетади.
Мен бир ибрат олмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Мумкин эмас дунё каби кенг бўлмоқ,
Пасткаш, номард, фирибгарга тенг бўлмоқ.
Бунинг мисли гўё, лўли аёлнинг,
Кийган йиртиқ кўйлагига енг бўлмоқ.
Тухмат қилиб толмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Ғазога атаб;

Ғазо аҳолиси бир ярим миллион,
Уч тарафи қўрғон, бир тараф уммон,
Гўё бир қамоқда яшар оломон,
Ҳар куни ўлмоқда, қизи боласи.
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Дунёга насоро бўлганда ҳоким,
Сарсон яҳудларга ачинди балким,
Фаластин ерини қилишди тақсим,
Деворга ўралди ери даласи,
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Бугун бу умматда, куч иқтидор йўқ,
Парча парча бўлган, азму қарор йўқ,
Ғазо фарёдига ҳеч эътибор йўқ,
Қўлдан чиқарилди Қуддус қалъаси,
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Ислом аҳли ҳануз мустамлакадир,
Насоролар ака, бизлар укадир,
Қўйларга раҳнамо, эчки такадир,
Бу Ислом умматин ўлик палласи,
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Энди хилофатни кутар бу уммат,
Ҳукмдорга тахти, жонидан қиммат,
Йўқдир бирлашишга журъату ҳиммат,
Оғримайди Амир, Қирол калласи,
Тугамас Ғазонинг фарёд ноласи?

Умматга пешволари бузулди тамом,
Бугун эл уларни қилмас эҳтиром,
Кимга эргашишни билмагай авом,
Муҳимроқ уларга, нефт тилласи,
Керакмас Ғазонинг оҳу ноласи.

Буздилар адолат низомин бари,
Уммат уйғонмоқда вақт ўтган сари,
Бирлашиб курашса барча ёш қари,
Фарқи йўқ борми ё йўқми салласи,
Тугайди, Ғазонинг битмас ноласи.

М. Тожибоеванинг “Қийноқлар ороли асираси” китобини ўқиб;

Зулм салтанати ҳукмрон юртда,
Одатда, кўп ғамлар чекар эркаклар.
Эркаклар мардлиги, ботирлигини,
Мадҳ этар доимо, бизга эртаклар.

Бугун шайтанатнинг қароргоҳида,
Нелар бўлаяпди, етмас хаёллар.
Мардлик жасурликда, баъзан эркакдан,
Қолишмайди ўша мунис аёллар.

Ғаройиб ҳолатлар, тубанлик ғолиб,
Бугун аёлларда ғам кўпроқ экан,
Турмада ётгандан малаксиймолар,
Қабрда ётгани яхшироқ экан.

Келар бир паҳлавон афсоналарда,
Ёсуман домига тортганда элни.
Ҳаётда бормикан бирорта ботир,
Элни қилса озод, ўлдириб “девни”?

Кулфатли дунёнинг қийноқ макони,
Хазон уриб сўлар очилмай гуллар.
Қаттиқ бўлар экан аёлнинг жони,
Зоғларга ажратар жойин булбуллар.

Даҳшатларни ёзар ғаройиб китоб,
Азоб қийноқлардан беради хабар.
Балки, яқин қолди чиқишга офтоб,
Тарих унутилмас, азиз Мўтабар.

.....

Соғинч ёмон...
Сиз билмайсиз, соғинмаган одамлар,
Ота-она, маконига талпинмаган одамлар.
Қалбингиз муз...
Бир парча тош юрагингиз ўрнида,
Тупроққа зор, тиллоларга сотилмаган одамлар.

Акмал Набиев.

.....

Соғинишни билмас ҳамма,
Осон эмас соғинмоқ.
Соғиниши учун одам,
Лозим ғамни, ҳис қилмоқ.

Бу неъматми ёки азоб,
Аниқроғи, билмайман.
Соғинмасдан яшашни мен,
Қилолмайман, қилмайман.

Ота онам, узоқ ўтмиш,
Акалару укалар.

Ўша эски ҳовлилару,
Қўй мол, эчки, такалар.

Ҳатто, турма даҳшатлари,
Хаёлимдан кетмайди.
Одамзод то тирик экан,
Ғам ташвиши битмайди.

Бу дардларга аптекадан,
Излаб юрманг, даво йўқ.
Бугун бизлар босган излар,
Тупроқ йўл, чанг ҳаво, йўқ.

Европада яшасамда,
Ташвиш топмади барҳам.
Бугун менга бегонадир,
Ўтмишим ҳам, бугун ҳам.

Соғинаман эслаб доим,
Турмадаги дўстларни,
Нега одам соғинади?,
Ақли етмас кўпларни.

Инсон тугул ҳайвонлар ҳам,
Соғинч билан яшайди.
Яқинлари, оёшнини,
Ғаминда кўз ёшлайди.

Бу ҳиссиёт лекин баъзи,
Одамларга бегона.

Мақсад, тўқис ҳаёт топиб,
Яшаб қолса, шоҳона.

Улар учун соғинч ҳисси,
Ортиқча юк бўлажак.
Йўқдир ватан, ақраболар,
Йўқдир ўтмиш, келажак.

13 июн 2014 йил

Ажалим етса;

Ажал етса, ўлсам бир куни,
Нима бўлар?
Ўйланиб қолдим.
Атрофдаги дўст душман ҳолин,
Беихтиёр, тасвирга олдим.

Хурсанд бўлар эшитгач албат,
Мелисаю, МХХлар ҳам.
Хурсанд бўлар эҳтимол яна,
Ҳизбут Таҳрир,
ЎИХлар ҳам.

Қувонишар «демократлар,»
«Муҳолифат, диндор эмас деб.
«Диндор, демократ бўлолмас,»
Деганимиз, бекор эмас деб.»

“Тақводорлар” дерлар эҳтимол,
“Ўлди, демократ касофат.
Унда бўлмаган ҳаргиз тақво,
Илму одоб, юксак шарофат.”

Сал инсофи борлар айтишар;;
«Мағфират айласин» деб, «Аллоҳ.
Биз кўп маслаҳатлар бергандик,
Сўзимизга кирмади гумроҳ.»

Қутулдик деб, қувончга тўлар,
Яширин тош отаётганлар.
Тухмат билан, виждон инсофин,
Оз нарсага сотаётганлар.

Айтар балким, маломатгўйлар,
“Бирорта иш қилолмади” деб.
“Дунё кезиб сарсон саргардон,
Ўз юртида ўлолмади” деб.

Кимлар нима деса десинлар,
Тан оламан кўпдир гуноҳим.
Шу муҳимдир, нима дер менга,
Ҳузурига борсам, Аллоҳим?!

Бу дунёда шундай яшадим,
Дўстларимдан душманим кўпроқ.
Ватангадо бўлдим, ватандан,
Насиб этмади қабр, тупроқ.

Хуллас калом, шу билан тугар,
Унутишар ҳаммаси, тамом.
Ҳаётдаги асрий тартиб шу,
Шудир бир ўзгармас интизом.

Фақат эслаб юрар кўп йиллар,
Азиз фарзандим, меҳрибоним.
Буюк неъмат эканда фарзанд,
Умрин узоқ этгил Раҳмоним!

Чунки, мен ҳам қиламан дуо,
Эсга олиб аجدодларимни.
Демак, бизни дуода эслаш,
Бурчи бўлар, зурёдларимни.

Нима бўлганда ҳам оқибат,
Имон билан топширайлик жон.
Жонимизни олаётганда,
Ё Раб, ҳамроҳ этгил соф имон!

Ким эдигу, ким бўлдик?

Сарҳисоб вақти келди,
Шу пайтгача жим бўлдик.
Етар энди, гапиринг..,
Ким эдигу, ким бўлдик?!

Чорак аср кун кундан,

Фақат зулм авж олди.
Айтинг бу давр ичинда,
Бой бермаган не қолди?!

Сақлаб қоламиз дея,
Ўша, мустақилликни.
Олибмиз бўйнимизга,
Ҳақиқий бир қулликни.

Порахўрлик, ўзгармай,
Қолган, ўша эски ҳол.
Порахўрлар ҳозир ҳам,
Яшаяпди бемалол!

Ўзбек фоҳишалари,
Оламга тарқатди ном.
Миллат номи дунёга,
Бўлди, оқибат бадном.

Айбимиз иқтисодми,
Ё маънавий инқироз?
Бозоримиз касодми,
Ёки, виждонми бир оз?

Кеча қорин тўқ эди,
Бугун нон учун зормиз.
Кеча ташвиш йўқ эди,
Бугун хорижда, хормиз.

Кеча диндорлар бунча,

Кўплаб қамалмас эди.
Ҳозиргидек ҳар куни,
Турмада ўлмас эди.

Битта қари чол элни,
Шунча йил қилди аҳмоқ.
Унга ким қарши бўлса.
Ё ўлади ё қамоқ!

Айтган билан ўзбекнинг,
Дарди адо бўлмайди.
Кеча кимлиги, бугун,
Хаёлига келмайди.

Кеча билан бугуннинг,
Битта жойи ўхшайди.
Ёлғончи фирибгарлар,
Доим, яхши яшайди.

Кечир мени Тангрим

Ё раб, авф этгил бу осий бандани,
Панду насиҳатга қулоқ солмадим.
Тангрим кечир бугун бу шармандани,
Бирор мақсадимга ета олмадим.

Эзгу ният билан кирдим бу йўлга,
Лекин, мақсад ҳануз кирмади қўлга,

Қилолмадим бирор манфаат элга,
Қайда хато қилдим, билаолмадим.

Ўйлаб кўрса оғир ботар одамга,
Эсласам мен ҳам дил ботади ғамга,
Афсус, ота онам, ва оиламга,
Бирорта яхшилик қилаолмадим.

Золимни зулмини қилиб баҳона,
Жар солиб бу ҳақда, жумла жаҳона,
Кўп хато амаллар қилиб пинҳона,
Ўзимни ҳақ йўлга солаолмадим.

Ёшлигида жоҳил бўлар одамзод,
Қари жоҳил бўлса, кимга дермиз дод?,
Мен жаҳолат ичра яшаб умрбод,
Афсуски, узоқни кўраолмадим.

Ўтаяпди ҳаёт, ботмоқда қуёш,
Муаммодан нари чиқмади бу бош,
На бир ҳал қилишга топилар бардош,
Ва ё, на тарк этиб, кетаолмадим.

ИАК зулмидан безор бўлиб, Қорақалпоғистоннинг
Ўзбекистондан ажралиб мустақил давлат бўлиш ғоясини
кўтариб чиққан қорақалпоқ дўстларимга хитобан ёзилган
шеър;

Қизилқумнинг саҳросида ўтов тиккан,
Чўллар аро пода ҳайдаб, босган тикан.

Туркий элнинг, турли туман уруғлари,
Орол денгиз бўйларида ватан тутган,
Сен минг йиллик бовуримсан, кўз қароғим,
Унутма сен буни ҳеч, Қорақалпоғим!

Бугун шундай, адолатсиз замон бўлди,
Мустабид зулмидан, эл бағри қон бўлди.
Туркман, ўзбек, қозоқми ё қорақалпоқ,
Элнинг аҳволи кун кундан, ёмон бўлди.
Чўлларда очилган лола қизғалдоғим,
Дўстликни сақла доим, Қорақалпоғим!

Сен ўйлама, ўзбек кўзи нам бўлмади,
Бизларга ҳам зулму — зарар, кам бўлмади.
Миллати, дини йўқ, нокас ҳукмрондир,
Бундан ҳеч ким кўнгли, хотиржам бўлмади.
Сеникидан кам эмасдир, менинг доғим,
Дардимиз биттадир бил, Қорақалпоғим!

Мен ҳам шу юрт фарзандиман, меҳмон эмас,
Шу диёрда туғилганим, ёлғон эмас.
Мустақиллик талаб қилган, қардошларим,
Ҳали бошқаларнинг фикрин, олғон эмас.
Наҳот душман бўлса, кечаги ўртоғим?,
Бирликни сақлайлик кел, Қорақалпоғим!

Боболардан мерос ватан, сотилмасин,
Ноҳақ қонлар тўкиб, одам отилмасин.
Тупроғи, дини, тили бир эл — элатлар,
Орасида, сунъий олов ёқилмасин!

Жайхун сувидан сув ичган, менинг боғим,
Қуримасин оролинг Қорақалпоғим!

Озодлиги учун ким ҳам курашмайди?,
Бизга миллат, ер талашиш ярашмайди.
Муаммони ўзимиз ҳал қилолмасак..,
Биров четдан келиб, бизга қарашмайди.
Султон Увайс, менинг ўйнаб — ўсган тоғим,
Менинг туғилган юртим, Қорақалпоғим!

Араб диёрлари

Бориб кўрмагандим араб диёрига,
Битта борсанг, бир умрга етар экан.
Қора танли турқи совуқ қўриқчилар,
Бормасингдан йўлинг пойлаб кутар экан.
Шукр этарман ҳар на тақдирда бориға,
Дилда қолган алам қандай кетар экан?
Бир вақтлар буюк бўлган ислом билан,
Бугун ислом улар учун хатар экан,
Қаранг қандай яшар, кўрфаз амирлари,
Ҳаммалари бир — биридан батар экан.
Исроф қилиб, мол давлатни омонатни,
Ҳар кун битта аёл билан ётар экан.
Фарқи йўқдир энди ҳалол ҳаром билан,
Фаҳш ичида бутун умри ўтар экан.
Ким уларга қарши чиқиб, бўйсунмаса,
Кимлигига қарамасдан отар экан.

Худудида мусулмонни ушлаб олса,
Куфр аҳлига яширинча сотар экан.
Бу аҳволни кўрмаганлар тушунмайди,
Кўрганингда лекин оғир ботар экан.
АҚШга қул бўлган кўрфаз давлатлари,
Бу қулликда пешқадами Қатар экан.

.....

Йўлчи юлдуз йўл кўрсат,
Юртимга кетгим келди.

Акмал Набиев

.....

Йўлчи юлдуз йўл кўрсат,
Юртимга кетгим келди.
Ватаним хокин кўзга,
Тўтиё этгим келди.
Очайдедим қалбимни,
Дилимдаги дардимни,
Айтолмаган арзимни,
Элимга айтгим келди.
Бош эгмай қайғуларга,
Бўйсунмай қурқувларга,
Етмаган орзуларга,
Барибир етгим келди.

Кўз ёшлари мисли сел,
Озод бўлсинда бу эл,
Кураш учун боғлаб бел,
Шу жангда ютгим келди.
Ҳижратнинг гирдобидан,
Доим изтиробидан,
Айрилиқ азобидан,
Буткул қутулгим келди.
Дилимизни босган кир,
Бу ҳеч кимга эмас сир,
Акмални байтидан бир,
Тугал шеър битгим келди.

Йўлчи юлдуз йўл кўрсат,
Юртимга кетгим келди.

Рубоий

Қазо мени таъқиб қилиб боради,
Доимо ортимдан қувиб боради.
Тақдирга чора бўлмаса не қилай,
Қайга борсам шўрим қуриб боради.

Тавфиқ Ўзидандир

«Юксак ахлоқли шахс борсин ҳажга» деб,

Ўзбек муфтийлари берганди фатво.
Бу гап ҳақлигига ишонмагандим,
Боряпди ҳажга деб, фосиқу расво.

Аммо, боролмадим ўзим, барибир,
Қанчалар уриндим тинмай, халойиқ.
Энди тушундимки мени боришга,
Кўрмаган эканда, тақдирим лойиқ.

Бошқа ибодатлар кўп, қилай десам,
Ҳеч бирин қилмадим, ҳеч қачон, комил.
Ҳажга бордингми ё бормадинг билким,
Тавфиқ ила, амал қилади омил.

Тавфиқ Ўзидандир, буни унутма,
Тавфиқ етишмаса, бўлмайди имкон.
Тоатига тавфиқ, насиб айласин,
Бўлмаса саодат топмайди инсон.

Рубоий;

Бу дунёга келдик, кетамиз бир бир,
Тақдирда неки бор, маълум эмас, сир.
Амалларга қараб, бизга айтилур,
«Сен жаҳаннамга, сен жаннатимга кир!»

Ўз жонига, зулм этганин билмаслар;

Бу ҳаётнинг бори жумбоқ ила сир,
Ким қочганин, ким тутганин билмаслар.
Келар кетар, одамизод бирма бир,
Ким келганин, ким кетганин билмаслар.

Ғайбни Яратгандан ўзга ким билар?,
Кимдир ғолиб бўлар, ким мағлуб бўлар?,
Ҳамма умид қилар, ҳамма интилар,
Қисматида не битганин билмаслар.

Ҳаётнинг мазмунин ўйламай кўриб,
Баъзида бир бирин ўлдириб, уриб,
Умри давомида елиб югуриб,
Нима олиб, не сотганин билмаслар.

Қайга боқманг уруш, ҳамма томонда,
Одамлар яшолмас тинчлик, омонда?
Ўзаро қирпичоқ бўлган замонда,
Кимни кимга, ўқ отганин билмаслар.

Ақлдан озмоқда ақли солимлар,
Жоҳилларга хизмат қилар олимлар,
Мазлумларга зулм қилган золимлар,
Ўз жонига, зулм этганин билмаслар.

Йўқолмоқда бир бировга эътибор,
Биров билан бировни, не иши бор?,
Кимларнинг қорни тўқ, яшар бахтиёр,

Кимлар нега, ғам чекканин билмаслар.

Ғурур йўқолмасин ҳеч бир одамда,
Номардлар ҳукмрон бўлар оламда,
Бугун фитна фасод тўла бир дамда,
Ор — номусни йўқотганин билмаслар.

Рост устига ғолиб бўлса ёлғонлар,
Омади чопади, каззоб нодонлар,
Ер устида кибр қилган инсонлар,
Ер остида, ким ётганин билмаслар.

Зулм борки, обод бўлмайди ҳаёт,
Кимдан ёмон қолар, кимдан, яхши от,
“Экканинг ўрарсан” дейишган, ҳайҳот..
Кўп одамлар, не экканин билмаслар?!

Кимлар мендан рози, кимлар норози?,
Улуғ Тангрим бўлар, эртага Қози,
Умрим кўпи кетиб, қолибди ози,
Бизга ҳам навбат етганин, билмаслар.

Ҳаловат топмадим;

Шоир бўлолмайсан дейишди менга,
Шоирлик қилмаган эдим ҳавас ман .
Шоир номи балки хос фақат сенга,
Шеърлар ёзиб, дилни овутсам бас ман.

Мен шеър ёзмаганман унвон олишга,
Машхур бўлиш ё, тарихда қолишга,
Шеър восита дардим тўкиб солишга,
Мен дарди ичига сиғмаган кас ман.

Яхши, мендек бетга чопмаган бўлсанг,
Ўз айбинг яшириб, ёпмаган бўлсанг,
Ёзганимдан маъно топмаган бўлсанг,
Демак, бемаъни шеър ёзган нокас ман.

Дилим диёримга ободлик истар,
Тугасин аламлар, дил шодлик истар,
Юрагим тор экан, озодлик истар,
Жасадимни унга қилдим қафас ман.

На бир шоир бўлдим, на бир уламо,
Шундай ўтаяпман ҳаётдан, аммо,
Булар муаммомас, менга муаммо..,
Ҳаловат топмадим, ҳеч бир нафас ман.

Юртнинг келажагин қурбон қилдилар

Қўҳна Жайхун қирғоғида очилган,
Гулни ғунчаликда пайҳон қилдилар.
Қизилқумнинг саҳросида сочилган,
Элни, қовжиратиб гирён қилдилар.

Билади, тарихдан кимки огоҳдир,
Хоразмнинг шоҳи, Хоразмшоҳдир,
Бу юрт минг йилдирки улуғ даргоҳдир,
Руслар уни хонавайрон қилдилар.

Бўлди Хива, Қўқон, Бухоро пойтахт,
Турганди уч аср, шу ерларда тахт,
Бугун барчасидан юз ўгирди бахт,
Шуҳратин ер билан яксон қилдилар.

На сув бор ичишга, на тоза ҳаво,
Одамлар дардига тополмас даво,
Ўзига тўқ эллар, бўлмоқда гадо,
Ёш авлодни, лолу ҳайрон қилдилар.

Булар бари эди, бизга омонат,
Бобо меросига қилдик хиёнат,
На дин қолди бугун, на бир диёнат,
Аҳволимиз буткул ёмон қилдилар.

Русга мағлуб бўлгач Тошкент қалъаси,
Шу ерга ўрнашди, руснинг боласи,
Топилмас тақдирга банда чораси,
Бу диёрни русий забон қилдилар.

Нурин сочгач мустақиллик қуёши,
Билмадим ёқдими Тошканни оши,
Шу ерда мустаҳкам қолди, юртбоши,
Ўша ердан юртга фармон қилдилар.

Қаранг атрофдаги вилоятларга,
Эга эмас, ҳеч бир ваколатларга,
Аммо, бу эл бундай разолатларга,
Қачон норозилик эълон қилдилар?!

Тошкентга йиғилар бойликнинг бари,
Шу ерда йўқ бўлар, чиқмасдан нари,
Адолат кўринмас, вақт ўтган сари,
Зўравонликни намоён қилдилар.

Бугун Қорақалпоқ истар ҳуррият,
Хоразмда ҳам бор, шундай бир ният,
Адолат бўлмаса турмас раият,
Бухорода қандай гумон қилдилар?!

Битта мамлакатда яшайди барча,
Вилоятлар аро, ихтилоф қанча?,
Адоват авж олар, ИАК ўлганча..,
Авлодларга охир замон қилдилар.

Марказдан қилувчи, дўқ пўписалар,
Кошкийди, тарихни бир ўқисалар,
Улар даври давра сурган бўлсалар,
Юртнинг келажагин қурбон қилдилар.

Умнатга мурожаат;

Ҳолингга ҳайронман Ислом уммати,
Ўз ҳолингни ҳайрони ҳам, Ўзингсан.
Йўқотилган буткул қадр қиммати,
Ўз динингни душмани ҳам, Ўзингсан.

Ўз қонингни қилдинг ўзинга ҳалол,
Тўкаяпсан энди бугун бемалол,
Бу дард ўзинга ҳам келмоқда малол,
Дард ҳам ўзинг, дармони ҳам Ўзингсан.

Ислом аҳли қолган фитналар аро,
Қонлар тўкилмоқда, эл мотамсаро,
Қайси юртда бўлса, қай бир можаро,
Ул ёни ҳам, бул ёни ҳам, Ўзингсан.

Турли фирқаларга бўлиндинг бугун,
Доим курашарсан ечилмас тугун,
Жонингни қурбонлар қилдинг туну кун,
Қотили ҳам, қурбони ҳам, Ўзингсан!

Тинч тотув яшашга топмадинг имкон,
Қисматинг қон тўкиш, ё беришлик жон,
Билмадим ким яхши гуруҳ, ким ёмон?,
Яхшиси ҳам, ёмони ҳам, Ўзингсан.

Ўз ўзинга қилиб, кўп зулму бедод,
Ўзинг қилдинг охир, ўз зулмингдан дод,
Биров келиб қилмас боғингни обод,
Ўз боғингни боғбони ҳам Ўзингсан.

Тарихинга боқиб тортадирман оҳ,
Сенинг кимлигинга бу тарих гувоҳ,
Бугун йўл тополмай бўлдингми гумроҳ?,
Башарият султони ҳам Ўзингсан!

Маёқ қилиб, дилиндаги имонин,
Ёрутдинг ердаги зулмат осмонин,
Қўп асрлик инсоният карвонин,
Бошиндаги сарбони ҳам Ўзингсан.

Сен тавҳид туғини кўтарган хилқат,
Сенда бор Аллоҳга буюк муҳаббат,
Яна буюкликни топарсан албат,
Чунки, тавҳид посбони ҳам Ўзингсан!

Умр ўтар ҳар куни;

Ҳаёт ҳам бир сув каби,
Юқорига оқмайди.
Ўтиб кетган сув энди,
Орқасига қайтмайди.

Инсон зоти ўйланиб,
Тарихига боқмайди.
Ибратларни маржондек,
Қалб ториға тақмайди.

Бу гапларим одамлар,
Қулоғига ёқмайди.
Шоир ҳақни айтмаса,
Демак, ҳеч ким айтмайди.

Элга яхшилик қилган,
Мард, маддоҳлик этмайди.
Ёвузлик, зулм хиёнат,
Унутилиб кетмайди.

Ўткинчи дунё ғами,
Адо бўлиб битмайди.
Инсон орзу ҳаваснинг,
Охирига етмайди.

Умр ўтар ҳар куни,
Шошиб турар, кутмайди.
Бир кун ботар қуёшинг,
Эртага тонг отмайди.

Қаҳрамондир бизнинг юртбоши!

Яшашга қўймаслар бемалол,
Бир иш қилолмайсан, тинч ҳалол.
Газни, токни йўқлигин айтсанг,
Халқ душмани бўласан дарҳол!
Порлар мустақиллик қуёши,
Шундай “доно” бизнинг юртбоши.

Қиличини қайраб келса қиш,
Тезак, таппи таёрлаб ёқиш!
Қоронғуда совуқдан ўлсанг,
Деймиз; “Тақдир экан, боёқиш”.
Юз элликга етсинда ёши,
Ўлиб қолмасинда юртбоши!

Ўқимагил қуръону ҳадис,
Дейишади, экстремист,
Аёлми ё эркакми бари,
Бўлишади тезда, террорист.
Оғримаса бўлдида боши,
Тинч бўлса бўлдида, юртбоши.

Буларга норизолик қилсанг,
Дангасалик қилмоқчи бўлсанг.
Айб ўзингда, бирор балога
Учраб, руслар қўлида ўлсанг.
Кўмсин қариндоши қардоши,
Бунга парво қилмас юртбоши!

Фоҳишалик қилса аёллар,
Кимдир шундай хизматга ёллар.
Бола туғиб сотсалар агар,
Қилманг яна ёмон хаёллар.
Аламингдан оқса кўз ёши,
Бунга айбдормас юртбоши!

Қизларида қасрлар бисёр,

Бўлса, бунинг сабаби ҳам бор.
Омадлари чопган ким агар,
Юртбошига бўлса дахлдор.
Улар юртбошининг сафдоши,
Улардан розидир юртбоши.

Чиқармагил ғиринг деб, овоз,
Сабр қилиб, жим юрсанг шу соз.
Мустақиллик шарофати бу,
Қадрига ет бунинг, эй шовоз!
Отилмасин маломат тоши!
Қаҳрамондир бизнинг юртбоши!

Қисмат;

Қисмат насиб қилмаган учун,
Мақсадимга етаолмадим.
Кўп нарсани истадим лекин,
Ҳеч нарсага етаолмадим.

Музтариб бандалар аҳволи,
Саҳро кезар Мажнун тимсоли,
Шундай бўлар ғарибнинг ҳоли,
Айбим нима билаолмадим.

Кимга қилай дилим изҳорин,
Шеърга солар, мазлумлар зорин,
Азиз ота — онам, мазорин,

Зиёратлар қилаолмадим.

Шундай экан тақдиру қазо,
Бир умрга тутарман азо,
Ўз ўзимдан бўлдим норизо,
Бошқалардек бўлаолмадим.

Ўртар бугун кўнгилни фироқ,
Ватан бизни қилди бугун оқ,
Гарчи қанча севсамда, бироқ..
Мен Ватанда қолаолмадим.

Қандай ҳаёт бугун, қандай ҳол,
Менга бари келади малол,
Сиси бориб келган бемалол..
Каъбага, мен бораолмадим.

Шамга ўхшаб;

Ўз айбинг бекитиб ўрайсан яна,
Бир кун охират деб, ботмадинг ғамга.
Сен шайтондан паноҳ сўрайсан яна,
Шайтон нима керак, сендек одамга?!

Толёидан шафқат кутган адашар,
Инсон зоти илми ғайбсиз яшар,
Савоб иш қилмасанг, маъсият ошар,
Эътибор қилмасанг ҳар ўтган дамга.

На тартиб ҳузурни биласан, тун кун,
Ўзинг учун амал қилмассан нечун?
Ўзингдан беҳабар, ўзгалар учун,
Ёниб сўнаяпсан, ўхшаб бир шамга.

Дунёда айт кимда, дард эҳтиёж йўқ?
Начора, шоҳмассан, бошингда тож йўқ,
Шундай яшаш керак, бошқа илож йўқ,
Бошқа даво борми, дилда аламга?

Гарчи мақсадинга ета-олмассан,
Сабр этгин, бир чора эта-олмассан.
Ўзинг истаганда кета-олмассан,
Чунки, ўзинг келмагансан, оламга!

Фарзандимга;

Мен кўрдим нималар кўрсам дунёда,
Ё Раб, фарзандим ҳеч зарар кўрмасин.
Сендан тилагим шу, яна уқбода,
Карам кўрсат, хавфу хатар кўрмасин.

Ё Раб, уни қилдим Сенга омонат,
Чунки, қилмагайсан ҳаргиз хиёнат,
Ўзинг ато этгил дину диёнат,
У дунё, бу дунё шарар кўрмасин.

Икки дунё етказгил шарофатга,
Дуч этма, Иблисдек бир касофатга,
Отасидек учраб, бало офатга,
Тиллардан томган кўп, заҳар кўрмасин.

Саҳвий Сенинг ожиз осий қулингда,
Бергил истиқомат доим йўлингда,
Қазо ҳам, қадар ҳам, асли қўлингда,
Ҳаргиз ёмон қазо, қадар кўрмасин.

Кимга насиб этар?

Бу дунёнинг ҳукмдори бўлишлик бўлишлик,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?
Барча мақсадига етиб ўлишлик,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Толёнинг кулгани балки шу бўлар,
Мақсадга эришар кўнгли ҳам тўлар.
Бошқалар ниятга етолмай ўлар,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Дилда имонми, нифоқми фарқи йўқ,
Қора танлими ё, оқми фарқи йўқ,
Масофа яқин узоқми фарқи йўқ,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Ким неъмат ичида яшар, кимлар зор,

Тақдирни бу билан қандай иши бор?
Ошиқлар ёр висолидан умидвор,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Эшитинг тарихдан келган садони,
Тенгмас мартабаси бойу гадони,
Охиратда мағфирати Худони,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Истаймизми йўқми шундай бу дунё,
Кимлар бахти кулар, ким бахти қаро?,
Сонсиз орзу армон, кўнгиллар аро,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Кимнидир доимо кулса қуёши,
Кимнидир ташвишдан чиқмайди боши,
Ҳаттоки, муқаддас Каъбанинг тоши,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Ўтамиз дунёдан бир бир суннат бу,
Бу дунё, у дунё учун, миннат бу,
Охират диёри дўзах жаннат, бу..
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Мўминлар қадри;

«Мўминларнинг қадри Каъбадан улуг»,
Деган гап бор динда ва эътиқодда.

Лекин ҳаётдаги воқеълик бошқа,
Бу гапга ишонган одамлар содда?
Мўминдан улуғдир, Каъбанинг қадри,
Бунга бугун жуда кўпдир мисоллар.
Мўминдан беқадр нарса йўқ бу кун,
Қаранглар ўйланиб бу ажиб ҳоллар.
Мўминдан қадрли пул, олтин кумуш,
Қадрлидир ҳатто, курси, мансаблар.
Мўминларни қурбон қилишар нечун,
Агар буйруқ олса баъзи миршаблар?
Мўминлардек бирор жонзот қолдими,
Туғилганидан то ўлгунича хор?
Мўминга мўминлар оғу солдими,
Бунчалик шавқатсиз ҳаёт қайда бор?!
Қаранглар дунёга нелар бўлмоқда,
Кимлар нима учун тўкишмоқда қон?
Не учун болалар етим қолмоқда,
Оталари нега бўлмоқда қурбон?!
Кимлар тушунтира олади унга,
Йўқлигин ҳаётда инсоф, адолат?
Мурғак гўдакларга қандай айтасиз,
Дунёга тўлганин буткул разолат?!
Шундай яралганми бу қадим афлок,
Шунча бешафқатми айтинглар ҳаёт?
Бўлмаса юрагинг, нолалардан чок,
Унда юрак эмас, битта харсанг тош?!

Саудия ва Қувайт аъзо бўлган халқаро коалиция ИШИДни
бомбардимон қилаётганини кўриб;

Мусулмонлар бир бирин қиришига мисол бу,
Шайтон бизларни йўлдан уришига мисол бу!

Турли фитна фасодни солиб қўйиб орага,
Ўзи бир четга чиқиб, туришига мисол бу!

Мўминлар орасида адо бўлмас адоват,
Доимо ихтилофда юришига мисол бу!

Нима қилишлик керак, менинг ақлим етмайди,
Кимларнинг паймонаси тўлишига мисол бу?!

Кўринар қиёматнинг аломатлари бир бир,
Мўминлар ноҳақ қурбон бўлишига мисол бу!

Ўзинг бир чорасини қилғил қудратли Аллоҳ,
Ислом умматин шўри қуришига мисол бу!

Саҳвиё, фитна ичра тушганда мусулмонлар,
Мусулмонлар қўлида ўлишига мисол бу!

Билмагайсан қайда ҳақ?

Билмагайсан қайда ҳақ, қайда залолат ушбу кун,

Қай жамоат ичида йўқдир адоват ушбу кун?!

На насоро, на мусулмон, на яҳуд на буддавий,
Инсоният ичра бор, кимда ҳаловат, ушбу кун?

Ҳар бирида турлича йўл, турли хил орзу ҳавас,
Бир бирин қонин тўкиш, бўлгандир одат ушбу кун.

Ким анга қарши турар, кимлар уни душман тутар,
Ким тарафдори бўлиб, қургай Хилофат ушбу кун.

Қай тарафга боқмагин фитна фасоддан холимас,
Ким қила олгай адашмасдан ибодат ушбу кун?

Чор тарафда зору гирён йиғлар эллар, бандалар,
Билмадим кимларда бор, роҳат фароғат, ушбу кун?

Келажакни ўйламай қилдик хатолар оқибат,
Кутмаган жойдан чиқар, ҳар хил фалокат ушбу кун.

Дунёда шайтон ҳукмрон бўлса, ким топгай нажот?,
Борми топганлар ахир, бахту саодат, ушбу кун?!

Олам узра тинмади, жангу жадаллар бир замон,
Маърифатдан балки ғолибдир жаҳолат ушбу кун?!

Аҳли исломнинг бошига кўп тушар, кулфат бало,
Чора борми тўхтаса, йўқ бўлса офат, ушбу кун?

Бефаросатлик туфайли, йўл тополмасман ҳамон,

Кўрсатинг йўл бўлса гар, сизда фаросат ушбу кун?!

Аросатда қолди Саҳвий, дардига топмас даво,
Олам аҳлин манзили, балким, аросат ушбу кун?!

Ё Раб;

Ё Раб, осий бандаман ким ўзим нафсимни хор эттим,
Қўлимдан келмаган ишни қилишликни шиор эттим.

Мустабид зулмига мен рози бўлмасдан кураш бошлаб,
Шеърларимда дилимнинг нафратини ошкор эттим.

Бу майдонда жадал қилганда битта мақсадим бўлган,
Золимлардан мазлумлар қасдин олмоққа қарор эттим.

Бу миллат бирлашиб эрки учун бошлар курашни деб,
Қилиб жидду жадални қанча умримни нисор эттим.

Кулмади ҳеч бизга толеъ, ихтилофлар адо бўлмас,
Пароканда гуруҳни тарк этишни ихтиёр эттим.

Кутиб золим заволини, паришон хотирим буткул,
Нетай энди бугун мен ўзгалар юртин диёр эттим?!

Бу не юзи қаролик мақсадинга етмайин Саҳвий,
Олиб мағлубиятни тан ўзимни шармисор эттим.

Насиб этганча қолурман шеърият гулзорида;

Кеча кундуз сайр этиб, назму наво бозорида,
Ёзмасам бир кун, ёнарман соғиниб хумморида.

Қўймагай илҳом париси бир замон ўз ҳолима,
Ёзган ҳар байтим дилимнинг дардининг изҳорида.

Гар вужудимга бу меҳнатдан етар кони зарар,
Руҳият роҳат топар айни шунинг озорида.

Толеъим менга шу қисматни ато қилган экан,
Насиб этганча қолурман шеърият гулзорида.

Билмадим қандай табиб қилгай бу дардимга даво,
Мен табобат аҳли билмас дарднинг беморида.

Мен ўзимни бу муаммодан қилолмасман халос,
Чунки, инсоннинг шуури бўлмас ихтиёрида.

Ақлу ҳушдан мосиво бўлмоққа гўё, қолди оз,
Саҳвиё тарк эт бу ишларни ақлнинг борида!

Бир танишимга;

Биламан бугун бордир, қанча мулку-мол сенда,

Қалбинг эгаллаб олган, кўп орзу хаёл сенда.

Кеча кундуз умрингни сарф этарсан дунёга,
Тиним билмассан ҳаргиз, бу қандайин ҳол сенда?

Қаноатсиз одамга, ҳаловат ҳам ҳаромдир,
Нега ҳеч топилмайди вақти бемалол сенда?!

Дунё учун умрингни, сарф этарсан, бўлганмас,
«Яшашдан мақсад нима?», деган бир савол сенда?!,

Ризқу рўзинг битилган, бу ўзгармас битикдир,
Уни ўзгартиришга, йўқдир эҳтимол сенда?!

“Ўзинги бос, Мирғиёс”, дейишлик мақсад халос,
Билмассан қандай бўлар, ҳали истиқбол сенда.

Дунёга мағрур, қалби кўрдан узоқ бўл Саҳвий,
Инсоф, адолат ҳаргиз, топмасин завол сенда!

Мен керакмасман элимга

Мен керакмасман элимга, менга элдошим керак,
Дўсти ёроним, қадрдоним, қариндошим керак.

Мен элимни соғинарман, эл мени соғинмагай,
Мустабид юртбошининг жаллодига бошим керак.

Мен ватан ҳажрида куйдим бир умр, лекин унинг,
Васлига етмоқлигимга қанча кўз ёшим керак?!

Бу ғариблик даштида оввора сарсонман ҳануз,
Душманим кўп, дўстларим йўқ, сабру бардошим керак?

Ажал етса, ота онам ёнида тутсам макон,
Чунки, бу юртларда ўлсам, кимга бу лошим керак?

Дардимни дунёга дастон айласам айб айламанг,
Менга ҳам дарду ғамим, айтишга сирдошим керак.

Беватан инсон яшай олмас экан эй Саҳвиё,
Мен учун эл юрт ила, диндош ватандошим керак.

Душманим кўпдир;

Келди даврондан менинг улкан зарар ҳамёнима,
Қанчалик қайғу алам етди эзилган жонима.

Шу балога учраганда куйганимдек, куймадим,
Етганинда қанчалар нуқсон менинг имонима.

Молу дунё меҳри дилни ром қилиб олган экан,
Билмадим, бундан не фойда бор экан шайтонима?

«Камбағални отнинг устида қопар ит» дейдилар,
Балки шунга дуч бўлар, итлар менинг карвонима?

Бу фалокат дастидан тарк этди илҳомим мени,
Келмайин қўйди нечукким, анча бўлди ёнима.

Эй Худоё, мағфиратингдан умидни узмадим,
Раҳматинг ғолиб саноқсиз бўлсада нуқсонима.

“Паноҳингда асрагил” деб, айлагай Саҳвий дуо,
Душманим кўпдир ҳаётда ташна турган қонима.

Мулланинг ҳам нафси бор;

Мулланинг ҳам, муфтийнинг ҳам, нафси бор, шайтони бор,
Бошқалардек жиғилдони бор, қуруқ ҳамёни бор.

Қайси иши тўғридир ё қайси бир иши хато,
Ишларида, сўзларида, тўғриси нуқсони бор.

Баъзида билмай хато қилса, баъзан қилғай билиб,
Чунки, қалбинда нафс туғёни бор, имони бор.

Бошқалардан уларнинг, аслида мутлақ фарқи йўқ,
Васваса айлайди шайтони томирда қони бор.

Лекин бу умматга пешволик уларнинг қисмати,
Шу сабаб ҳақ йўлда турмоқлик керак имкони бор.

Башариятнинг илм осмонида юлдуз улар,

Ҳаммаси бирдек эмасдир, яхшиси ёмони бор.

Қўрқитар шайтон уларни ўзга инсонлар каби,
Уларнинг ҳам Саҳвиё, сендек танинда жони бор.

Турфа одам;

Одамизод ичра турфа тоифа одам бўлур,
Ўзини доно ҳисоблар ким, фаросат кам бўлур.

Ҳеч бирор ишни қилолмас қойилу, кўкрак керар,
Озгина дард етса сабр этмас иши мотам бўлур.

Ўзини кўз кўз қилишга, айюҳаннослар солар,
Бўлмаса гар ҳеч муқаддас қадрият, не ғам бўлур?!

Роббисин инкор қилиб, даҳрийлигин ошкор этиб,
Тавба қилмай ўтса гар, мангу оловда жам бўлур.

Ўзининг бадбахтлигига, англамас недир сабаб,
Билмагай бу бедаво дардига не малҳам бўлур?

Ўзгани ҳурмат қилолмас, ўзига иззат кутар,
Қилмишига мос жавоб берсанг кейин мулзам бўлур.

Ҳар касу нокас сўзига, бўлма маҳзун Саҳвиё,
Кимки, Тангрига таваккул қилса хотиржам бўлур.

Қодиру Танҳога айт!

Сиғмаса дардинг дилинга, сувга айт, дарёга айт,
Турмаса сирринг кўнгилда, дўсту ёр, ошнога айт.

Беши кам дунё ғамидин топмасанг ҳаргиз омон,
Адолатни талаб қилғил, ҳокиму, подшога айт.

Ҳаёт даштида адашсанг, йўл тополмай зор қолиб,
Айтмагил ҳар кимга излаб, олиму, пешвога айт.

Ошиқ бўлсанг бир юзи гул ёр учун Мажнун каби,
Топсанг имконин ғаминг, шу дилбари барнога айт.

Топмасанг дардга давони бевафолар дастидан,
Унда кўнглинг зорини чўлга чиқиб, сахрога айт.

Гар Навоийдек назмдан истасанг топмоқ наво,
Шеърят боғини кезган шеър ила, шайдога айт.

Эйки, истарсан бу дунёда камолот касбини,
Бас, бу маънидин хабардор, оқилу донога айт.

Кимга битгандир саодат қисматин кимга завол,
Норизо бўлсанг агар, бор, бевафо дунёга айт.

Ҳеч биридан топмасанг гар манфаат Саҳвий каби,
Унда дардингни фақат, бир Қодиру Танҳога айт!

Қолди кўнглим;

Дема; «қолди балки кўнгли, аҳли Тимродан» мени,
Қолди кўнглим, «энди барча аҳли дунёдан мени!»

Фитналик оламда кирмоққа жамоат топмадим,
Келса уммидим фақат, Исо Масиҳодан мени.

Ногаҳон бир кун мени бир раҳнамога дуч этиб,
Ташна қалбимни суғорса, ушбу дарёдан мени.

Мен адашдим бу залолат даштида сарсон бўлиб,
Чиқарса йўл кўрсатибон, ушбу саҳродан мени.

Менда бордир шубҳа аксар муттақий тақвосига,
Гарчи қисмат бенасиб айлабди тақводан мени.

Қайга бормай доимо, тақдир мени таъқиб этар,
Чиқмади бошим сира, минг турли ғавғодан мени.

Дунёни тарк этса Саҳвий истаги сиздан дуо,
Эҳтиёжим йўқдир ўзга, дўсти ошнодан мени.

Қирқ беш ёш;

Энди қирқ беш ёшга етгандир бугун ёшим менинг.
Не балолар кўрмади бу ёшда шу бошим менинг?

Дунёда кўп яшаганнинг кўп бўлар тажрибаси,
Билмадим етгайми бунга сабри бардошим менинг?

Ҳар куним ўтган сари сўнмоқдадир умрим шами,
Англаяпман энди мен, ботмоқда қуёшим менинг.

Дилда орзулар бари армон бўлиб қолмоқдадир,
Дилим дардин олгудек, йўқ битта сирдошим менинг.

Мен ўзимдан норизоман, Тангри бўлгайми ризо?
Кимга не фойдаси бор, оққан бу кўз ёшим менинг?!

Даргоҳига дод этишдан ўзга чорам қолмади,
Заҳр ила омукта бўлгандир еган ошим менинг.

Қодир Эгам, ажал еткурсанг, бу Саҳвий ўлса гар,
Раҳм қил, қолдирма бу ерда жасад, лошим менинг.

Хабар;

Эй мухобир, бер ватан, обу ҳавосидин хабар,
Ғарибларнинг дардига лозим давосидин хабар.

Умримиз ҳижрат диёрида кутиб ўтмоқдадир,
Мустабиднинг ўлганидан, интиҳосидин хабар.

Эшитишга тоқатим тоқ бўлди, мазлум эл мудом,
Турфа хил офат балога мубталосидин хабар.

Бас етар, ким неча йиллар тинмайин, шу доимо,
Етказарсиз бизга золимнинг жафосидин хабар.

Неча йиллар интизорман, етказарсизлар, қачон,
Мустабид золим ИАКнинг алвидосидин хабар?

На ватан, на аҳли ислом ўлкасидан, бизга ҳеч...,
Келмади, дилга қувонч берган садосидин хабар.

Хуш хабар муҳтожидурман, шум хабардан алҳазар,
Гар адашган бўлса Саҳвий, бер хатосидин хабар.

Беватанлик

Беватан ўтмоқда умрим орзу хаёли билан,
Шод яшолмасман унинг бағринда висоли билан.

Доимо ҳижронида куйдим, бунинг не фарқи бор,
Ёрнинг ҳижронинда куйган, ошиқ тимсоли билан?

Ватаннинг қадрин, ватансиз дарбадарлардан сўранг,
Англагай неъматни қадрин, банда заволи билан.

Доимо нурин сочиб турган қуёш тенг бўлмагай,
Тўрт фасл қору бўрон, ёмғирни шамоли билан.

Бормикан ҳурлик адолатга эришган битта эл,

Зулмга қарши курашмай, жон ила моли билан?!

Бизнинг элга бир оғир қисмат битилмишдир қаранг,
Эплай олмайди бу ишни, нотавон ҳоли билан.

Кеча кундуз шеър ёзар Саҳвий ватанни соғиниб,
Бошқа не қилсин бу банда, ушбу аҳволи билан?

Тарихга бир назар;

Бир назар солсам тарихга, кўп балолар биздадир,
Буюкликка, инқирозга, мубталолар биздадир.

Қабул этгунча ҳидоят динни кўп йиллар ўтиб,
Сомонийлар давридаги можаролар биздадир.

Буюкликка етишганда, Хоразмшоҳлар келиб,
Мўғулларнинг зулмидан чеккан жафолар биздадир.

Ўз элин, ўз динини, асраш учун жонин тикиб,
Жалолиддиндек Ватанга, жон фидолар биздадир.

“Ал — жабр”, “Қонуни — тибб”лар, то ҳануз хизмат қилур,
Ал — Беруний, ал — Фаробий, Ибн Синолар биздадир.

Ҳинду, Эрону, Турону, Шомни забт этган буюк,
Темур қурган Самарқанду, Бухоролар биздадир.

Бухорийлар, Термизийлар, Самарқандийлар неча?,
Дин билан дунёга машҳур, раҳнамолар биздадир.

Муассисдир нужум илминда Улуғбек Кўрагон,
Во дариғ, Абдуллатиф қилган хатолар биздадир.

Мир Алишер шеърият, бўстониинг султонидир,
Мерос қолган Навоийдан, хуш наволар биздадир.

Бобуршоҳ кетган эди, бу элдан Ҳиндистон сари,
Тож Маҳал меросидан чин иддаолар биздадир.

Бу диёр фозилларин, бир — бир санаш, имкони йўқ,
Бебаҳо илмий асарлар, ихтиролар биздадир.

Биз буюк бир эл бўлиб, келгандик асрлар аро,
Тарих гувоҳ, қанчалар олим, даҳолар биздадир?!

Кўп асрлар юрт талашдилар, Амирлар, Хонлар,
Оқибатда таназзуллар, истилолар биздадир.

Кейин даҳрийлар ҳукмрон бўлди Турон мулкига,
Бу касофатларга қул, бахти қаролар биздадир.

Мустақил бўлдик бугун, Туронзамин бир қисмида,
Ўртамизда турли хил, миллий низолар биздадир.

Бугун бу эллар аро, ер — сув талаш, осмон талаш,
Не қилайлик ушбу дарди, бедаволар биздадир?!

Чорак аср бўлди, зулм айлар элига мустабид,
Дину — имонин унутган, рўсиёлар биздадир.

Қаранг манқуртлар каби, тарихин билмас қанчалар,
Ўзгалар урф — одатига, маҳлиёлар биздадир.

Ҳақни айтган қанчалар, аҳли — илмлар йўқ бўлиб,
Турфа хил маддоҳлару, аҳли — риёлар биздадир.

Неча миллион халқ бугун, дунё кезар сарсон бўлиб,
Она Ватандан, элидан, мосиволар биздадир.

Адолат топмай ватанда, зору ҳайрондир бу эл,
Жабру ситам остида, бағри адолар биздадир.

Ўн асрлик тарихингни қисқача қилдим баён,
Эй Ватан, сенла фахр, афсус, нидолар биздадир.

Умидвормиз рўшноликка, етгай энди юртимиз,
Яратгандан умид айлаб, илтижолар биздадир.

Ўқиб шеъримни маломат айламанг дўстлар мени,
Бесабрликдан бу янглиғ, дийдиёлар биздадир.

Яратган Зот меҳрибондир, ҳеч унутма Саҳвиё,
Даргоҳига беҳисоб, ҳамду — санолар биздадир.

13 июн 2014 йил

Фарзандлар бўлсин омон

Фарзанд яратган зотдан неъмат қилиб берилган,
Ҳаёти дунё учун зийнат қилиб берилган.

Яратганнинг эҳсони, бир улуг имтиҳони,
Яратилиш имкони шаҳват қилиб берилган.

Ўғилми қиз бетакрор, ҳар бирининг ўрни бор,
Ҳаммасига беғубор фитрат қилиб берилган.

Кимга кўзлар қувончи, ортида бир дуогўй,
Дунёи охиратда раҳмат қилиб берилган.

Кимлар учун балодир, дардлари бедаводир,
Кимларнидир бошига кулфат қилиб берилган.

Фарзанд учун масъулдир, ота онаси доим,
Авлодларга аجدодлар, миллат қилиб берилган.

Фарзандлар бўлсин омон, эътиборсизлик ёмон,
Саҳвиё танда бу жон, муҳлат қилиб берилган.

Миллатсан;

Эй халқим, олимларинг сақлолмаган миллатсан,
Аждодларинг ишончин оқлолмаган миллатсан.

Қанча жигарбандларинг қириб, қурбонлар бердинг,
Дилидан ўч адоват, йўқолмаган миллатсан....

Турли йўлга бош уриб кўрдинг, асрлар ҳануз,
Ўзингни ҳақ йўлига, сололмаган миллатсан.

Золимларнинг қўлинда қул бўлдинг эзилдинг,
Зулмга қарши кураш қилолмаган миллатсан.

Ҳар дайди ит устинга келса бўйин эгарсан,
Ору номусни ушлаб қололмаган миллатсан.

Дўстни душман ҳисоблаб, душманни дўст тутарсан,
Ким дўсту, ким душманинг, билолмаган миллатсан.

Саҳвий ўйларди ёвуз қашқирни йўқ қилар деб,
Сен қўйни оғзидан чўп ололмаган миллатсан.

Тинмади;

Дилга ҳасратлар солиб турган хабарлар тинмади,
Фитна аҳли тарқатиб турган заҳарлар тинмади.

На Мисрда, на Ироқда, на Фаластин бирла Шом,
Ўлкасинда мусулмонларга зарарлар тинмади.

Ўзбекистонни гапирманг, Афғонистон олдида,
Чорак аср бўлдики, зеру-забарлар тинмади.

Аҳли исломнинг муаммоси оғир бўлди қаранг,
Чора излаб, кўз тикиб турган назарлар тинмади.

Дилимга сиғмайди дардим, портладим вулқон бўлиб,
Барчасига қайғуришдан, ал-ҳазарлар тинмади.

Раҳматан лил оламин, бўлганди Аллоҳ элчиси,
Умматининг қайғусинда, тун-саҳарлар тинмади.

Энди бу қайғуга ҳамдардлик насиб этган экан,
Саҳвиё, сен тинмагил, бу дил бузарлар тинмади.

Бугун;

Сарзамин жангу жадаллар ичра ларзондир бугун,
Одамизод қадри ҳам бир пулдан арзондир бугун.

Фитналар қўпди, билиб бўлмас қаерда ҳақ йўли,
Қай тарафга боқмангиз, эллар ғалаёндир бугун.

Ким ҳаловат топмоғи мумкин ажалнинг домида,
Қотилу мақтул қаранг, бари мусулмондир бугун.

Фитна ичра қирпичоқ бўлса мусулмонлар агар,
Бунга қандай айтасиз, “золимга исёндир” бугун?!

Лолазордан олмаган рангин шафақни офтоб,
Сарзаминни лолазор этган қизил қондир бугун.

Нега бу аҳволдамиз, роҳи саодат қайдадир,
Аҳли ислом барчаси хотир паришондир бугун?!

Дўстларим айб айламанг, "Саҳвийни ақли паст" дея,
Ҳеч нима идрок этолмас, лолу ҳайрондир бугун.

Йиғлагай;

Йиғласа мазлум аламдан, еру-осмон йиғлагай,
Ботил ҳақ устига ҳоким бўлса, имон йиғлагай.

Нола чекмас еру осмон ўлса бир золим агар,
Бир ғарибу бенаво ўлганда, гирён йиғлагай.

Зулм бир ён, адл бир ён, курашмоқда тинмайин,
Аросатда қолганин билганда инсон йиғлагай.

Раҳматидан бенасиб қолган киши бадбахт бўлар,
Нола тортиб зурриёти ўлса ҳайвон йиғлагай.

Энди қандай шоду хуррамлик татир мўмин учун,
Чор тараф зулм остида, қардоши нолон йиғлайгай?!

Ёш гўдак фарёди таъсир этмаган одам эмас,

Тош юрак ўлгач бориб, дўзахда чандон йиғлагай!

Сен бугун мазлумлар аҳволига йиғла Саҳвиё,
Билки, мазлумга ачинмас кимсалар қон йиғлагай!

Қодир Эгам хор айласин!

Эй Башар Ассад сени, Қодир Эгам хор айласин,
Салтанату аскаринг шарманда тор-мор айласин!

Бу ғариб бечораларнинг қонлари тутсин сени,
Икки дунёнинг азобига сазовор айласин!

Қудратин поёни йўқ Зот, қудратини кўрсатиб,
Барча золимни Ўзин, қаҳрига дучор айласин!

Салтанат кўзини кўр қилган, бу золим ўлса гар,
Дардига топмас давони, қанчалар зор айласин!

Эй мусулмонлар, зулмга жим қараб турмоқ ҳаром,
Кимки имон соҳиби, мункарни инкор айласин!

Шунча ноҳақ қон тўкилган пайтда, жим турган киши,
Муттақинлик иддаосин, энди бекор айласин!

Барча золимларга лаънатлар тилаб айт Саҳвиё,
“Эй Башар Ассад сени, Қодир Эгам хор айласин!”

Сурияда вайроналар остидан тирик чиққан болакайни
кўриб;

Бу гўдакнинг ҳолига йиғлолмадим жон қолмади,
Ё Раб, ожиз бандани авф этгил имкон қолмади.

Қай бирига куйиб энди, қай бирига йиғлайин,
Бу ғарибу нотавон жисмимда дармон қолмади.

Бу хабар воситаларда, хуш хабарни кўрмадим,
Доимо куйди дилим осуда бир он қолмади.

Мени ҳайратга солар бундай ёвузлик даҳшати,
Бу мусибатларни ким кўрганда ҳайрон қолмади?!

Не қилиш мумкин бу даҳшатларни тўхтатмоқ учун,
Наҳот бу дунёда бир инсофли инсон қолмади?!

Дийдалар қотди бугун қон йиғламас бу бағритош,
Бу мусибатларга ғам чекмас мусулмон қолмади.

Йиғламай не чора бор, Саҳвий бу офатни кўриб,
Не қилай йиғлолмадим, ё Раб кечир, жон қолмади!

Англадим;

Соғиниб қалбим ватанни, қонлиғини англадим,
Етмайин орзусига ҳайронлиғини англадим.

Вужудим бу ердадир, руҳим ватанда дарбадар,
Қўхна Жайхун бўйида қолғонлиғини англадим.

Мен зулмдан қочганимга шукр этарман ҳар замон,
Асли улканроқ жазо, бўлғонлиғини англадим.

Ўзга юртларда фаровон бўлсада, гарчи ҳаёт,
Менга ватан бўлғони, ёлғонлиғини англадим,

Найлайин тақдир азалда, ихтиёр қолдирмади,
Биз учун азму қарор олғонлиғини англадим.

Айро тушдим, азиз аجدодларни хоки пойидан,
Қисматим ғурбатга йўл солғонлиғини англадим.

Саҳвиё, ғурбатда умринг ўтса улкан дард экан,
Соғиниб қалбим ватанни, қонлиғини англадим!

Шайтон менинг қонимдадир!

То тирикдурман ажал қасди менинг жонимдадир,
Токи мўминманки, шайтон қасди имонимдадир.

То туғилгандан ажал етгунча тинч қўймас мени,
Турли фитна васваса доим менинг ёнимдадир.

Жону имонни саломат сақламоққа чора не?,
Ўзгаларни билмадим, шайтон менинг қонимдадир!

Беватан бўлдим бу ғурбат даштини сарсон кезиб,
Барча иллат эҳтимол, еган тузу-нонимдадир?!

Мен ғарибу бенавонинг дардини ким англагай,
Сирри асрорим дилим куйдирган армонимдадир.

Ғафлат аҳлига бу ҳолни англамоқ осон эмас,
Чунки, бу ҳолат баёни, нола афғонимдадир.

Дардим авлодимга мерос қолдириб кетмоқдаман,
Барчаси эй Саҳвиё, ғам тўла достонимдадир.

Бўлса;

Ҳар инсоннинг ҳаётда, обод диёри бўлса,
Диёрида халқ озод, эрк-ихтиёри бўлса.

Одил бўлса юртбоши, оқмайди эл кўз ёши,
Шод бўлур кекса ёши, адл шиори бўлса.

Бўлса дину-диёнат, қилмас элга хиёнат,
Элнинг муаммосига, чин эътибори бўлса.

Бўлса аҳдга вафоси, йўқдир жабру-жафоси,

Розидур фуқароси, инсоф меъёри бўлса.

Қадрини топар инсон, бўлар тинчлик ҳукмрон,
Ён атрофда қадрдон, чин дўсти-ёри бўлса.

Қани инсоф адолат, ғолиб бўлди разолат,
Бўлмасди расво ҳолат, номуси-ори бўлса.

Боши чиқмаса ғамдан, ўзин осар аламдан,
Ҳар бир одам ватандан, қочмоқ қарори бўлса.

Адолат топмас қарор, бўлмайди эл бахтиёр,
Ватан билан ифтихор, қилмоққа ори бўлса.

Саҳвий дилинда кўп ғам, топмас дардига малҳам,
Изҳор этар ҳар одам, дилда не бори бўлса.

Қолмагай;

Кимки золим бўлса онинг, дўсти-ёри қолмагай,
Олам аҳли олдида ҳеч, эътибори қолмагай.

Жабри зулми бошига бўлгай бало, охир кўринг,
Бесамар мазлум дуоси, оҳу-зори, қолмагай.

Оқибатда барча золим мустабидлар ҳоли шу,
Зўравонлик айламоқликга мадори қолмагай.

Нафсига иззат тополмай, доимо таҳликада,
Ўлсада шуҳратпастликнинг хумори қолмагай.

Дунёда шармандаликга учрамоқда кетма кет,
Қаранг бадбахт бўлса одам, номус-ори қолмагай.

Мустабидлик охири, шармандалиқдир билса гар,
Яхшилик қилмоқдан ўзга бир шиори қолмагай.

Саҳвиё, ўткинчи дунё бевафо, ким англаса,
Тавбага қайтмоқдан ўзга, ихтиёри қолмагай.

Ғурбатда;

Ғурбатда инсон зоти топмас эътибор ҳаргиз,
Пулдор бўлиши мумкин, бўлмас бахти-ёр ҳаргиз.

Барча имкон шароит, “тасанно” дейман, аммо,
Ғурбат диёри менга, бўлолмас диёр ҳаргиз.

Яшил ўрмон, денгизлар, саҳро каби қадри йўқ,
Ақли бор одам ғурбат қилмас ихтиёр ҳаргиз.

Не чора бор қазога, азал ҳукми шу бўлса,
Бу ғурбат диёринда, топмадим қарор ҳаргиз.

Имонга номувофиқ, ахлоқин пойдевори
Рози бўлмайди инсон, бўлса номус-ор, ҳаргиз.

Охиратдан афзалмас дунёнинг ободлиги,
Мангу азобга банда, бўлмасин дучор ҳаргиз.

Устимизда ҳукмрон бўлди ноинсоф золим,
Адолат ҳукм қилса, бўлмасди эл хор ҳаргиз.

Тенг бўлмас имон билан куфр аҳли ҳеч қачон,
Бермоқчимасман ҳеч ким, қалбига озор ҳаргиз.

Саҳвийдек ғами битмас, хотиржам бўлмас ҳеч ким,
Имони куфр бирла, бўлса гирифтор — ҳаргиз!

Ўлчанур;

Бугун пулнинг қадрила хизмат баҳоси ўлчанур,
Пулни қадрин тилладан қиймат баҳоси ўлчанур.

Тилланинг қадрини инсон ўзича қилгай ҳисоб,
Бунда мезон бўлмаган, қудрат баҳоси ўлчанур.

Демак, куч қудрат, қадр қимматни мезони экан,
Куч ва қудрати билан, миллат баҳоси ўлчанур.

Куч ва қудратнинг асоси жонфидоликдир аниқ,
Аслида шу шарт била, жаннат баҳоси ўлчанур.

Икки дунёнинг саодатига етмоқ йўли шу,

Шу тариқа мардлигу журъат баҳоси ўлчанур.

Бу улуғ неъмат мусулмон аҳлидан ўзгада йўқ,
Натижасин топмасанг қисмат баҳоси ўлчанур.

Қадрият мезонининг аслини билсанг Саҳвиё,
Бандаларнинг Тангрига, қурбат баҳоси ўлчанур.

Огаҳийга назира;

Мустабидлар дастидан, дод айларам, дод устина,
Солдилар турли бало, бу кунги авлод устина.

Келди турфа хил балолар бир бир ислом юртига,
Шом элини қилдилар барбоду барбод устина.

Доимо фитна фасод майдони бўлгандир Ироқ,
Чунки, келганди мўғул, Рум, аҳли Бағдод устина.

Қайси ислом юртида бордир фаровонлик бугун?,
Афғонистонни гапирманг бунча иснод устина!

Нега бизлар бунча расвои жаҳон бўлдик бугун?,
Ботил ғолиб бўлдими, бизнинг эътиқод устина?!

Ҳақни рад қилган қавмлар қисматида ибрат ол,
Тангри нозил қилди офатлар Самуд, Од устина.

Саҳвиё нусрат нажот йўқ ўзни ўзгартирмасанг,
Нафси амморинг йўқотмай, борма ажҳод устина!

Ноумид Шайтон!

Бандалигимни бажо қилаолмасман ҳалол,
Шайтонлар мени буткул, ўраб олди эҳтимол?

На кундузи бир ишни қойил қилаолмасам,
На кечалар ҳаловат топилмас бу не аҳвол?!

Менга не бўлди буткул оромимни йўқотдим?,
Ҳайронман бошқаларга яшашяпди бемалол.

Дард нимаю, бу дарднинг қандай давоси бордир?,
Тушунолмай ўзим ҳам, ақлу ҳушим бўлган лол.

На динни на дунёни, тушунишга ожизман,
Одамлар хотири жам, менда жуда кўп савол.

Тақво ила фужурга, илҳомланар нуфуслар,
Рағбатинг қай тарафга, энди ўзинг назар сол!

Асфала софилиннинг, аломати шумасми?,
Ўзинг раҳм қил ё Раб, билмадим бу қандай ҳол!

Фисқу фужурим билан кетаяпман олдинга,
Ё Раб, караминг кўрсат, имон билан жоним ол!

Раҳматингдан ноумид бўлган фақат шайтондир,
Мағфират қил Саҳвийни, эй карамли Зулжалол!

Бўлмаса;

Йўлдан оздирмас эди шайтони малъун бўлмаса,
Қайси оқил нафсига қул бўлди, мажнун бўлмаса.

Оқибатда не бало офат бўлур пайдо қаранг,
Кошки мўминлар бу ғамлардан жигархун бўлмаса.

“Кун” деганда “фаякун” бўлгай, ҳаётда ҳарна бор,
Эҳтимол, бўлмас эди, шу “коф” ила “нун” бўлмаса?!

Ушбу аҳволга туширгач бизни шайтон оқибат,
Масхара айлаб кейин кулганда мамнун бўлмаса.

На узоқ тарихда на бизнинг даврда аҳли дин,
Бунчалар фитна фасодлар, ичра мафтун бўлмаса.

“Ойнинг ўн беши қоронғу,” дерлар, “ўн беши ёруғ,”
Нега биз зулматда қолдик, бир ёруғ кун бўлмаса?!

Саҳвиё, бу шеърларинг ҳам ғамлидир дунё каби,
Не қилай дилга сурур бергувчи мазмун бўлмаса.

Ҳануз;

Бу не одат ухламай тунларда бедорман ҳануз,
Нотавон жисмим ҳаловат топмайин зорман ҳануз.

Не оғир юк менинг зеҳнимни босиб, тинч қўймагай,
Офият истаб, ҳаловатга харидорман ҳануз.

Олмаганман аҳли комилдан камолот дарсини,
Чунки, бу дунё ғами бирла гирифторман ҳануз.

Чарчаган, телба асаблар ихтиёри мендамас,
Сурати соғлом, ва лек сийратда беморман ҳануз.

Гарчи мендан кечди бу дунё ҳануз мен кечмадим,
Барча тарк этган матоларга талабгорман ҳануз.

Тоату тақво учун, журъат топилмас танда ҳеч,
Нафси аммора ишин қилмоққа тайёрман ҳануз.

Гарчи Саҳвийнинг гуноҳининг ҳисоби йўқ турур,
Мағфират аҳли бўлишликдан умидворман ҳануз.

Дарак;

Шеър ёзишлик балки дилда оҳу зорингдан дарак,
Ёки, Аллоҳдан берилган иқтидорингдан дарак?!

Балки, ўткинчи муҳаббат домида тутқун бўлиб,
Топмаган мақсадни қалби интизорингдан дарак.

Балки, оламда адолат топмайин афғон чекиб,
Сабру тоқат йўқ дилингда беқарорингдан дарак.

Ўзгалар топган фазилатни ўзингда топмайин,
Эҳтимол, қалбингда жой олган ғуборингдан дарак?

Ёки, дунёнинг матосига қилиб орзу ҳавас,
Балки, бу нафси ҳавога, эътиборингдан дарак.

“Шуароларда фазилат йўқ” дейишган, баъзилар,
Чунки, бу назму наволарга хуморингдан дарак.

Не сабабдан, билмайин шеърлар ёзарсан Саҳвиё,
Билки, бу шеърлар сенинг, дунёда борингдан дарак.

Хароб бўлдик;

Хароб бўлдик, мустабиднинг зулму истибдодидан,
Қайга қочсин бандалар, зулм аҳлининг бедодидан?

Қочиб ҳам золимни зулмидан омонлик топмаса,
Қандай қутулсин бу эл, юртбошининг жаллодидан?

Бунчалар жабру зулмга рози эл дунёда йўқ,

Унутганлар бўлганин соҳибқирон авлодидан.

Агар авлодларга озод ҳур ватан қолдирмасак,
Рози бўлмаслар улар бу нотагон аждодидан.

Олмасак ибрат тарихдан бўлмас истиқбол буюк,
Боболар қилган хато чиққан бу элнинг ёдидан.

Мустақилликдан бу эл кутган натижа бўлса шу?,
Фарқи борми унда ҳеч вайронининг ободидан?!

Шеър ёзарман мустабидга нафратим изҳор этиб,
Бормикан бир манфаат, Саҳвийни бу фарёдидан?!

Илтижо айлайди Саҳвий

Ё Раб, офият ато этгил Ғазо ошёнига,
Чорамиз йўқдир, боролмаймиз уларнинг ёнига.

Бу улуғ айёмда тинмай бомба бўронлар қилар,
Беғуноҳ бу бандалар, айландилар қурбонига.

Паноҳингда асрагайсан, қудратингни кўрсатиб,
Тўймадилар бу касофатлар гўдаклар қонига.

Барча шайтонлар бу айёмларда занжирбанд бўлар,
Билмадим ё, эрк берилганми, яҳуд шайтонига?

Бинямин Шарон каби, хорлик сари кетмоқдадир,
Даргоҳингдан бир бало, индир маразнинг жонига.

Бу нечук дарду бало, бир чораси топилмаса?,
Бу муаммони Ўзинг еткурғил ўз поёнига!

“Бирлигинг ҳаққи, нажот бер, аҳли Исломга” дебон...,
Илтижо айлайди Саҳвий, Меҳрибон Раҳмонига!

Ватан шу;

Ватан шу, қайда киши, улғайса ёшлик чоғидан,
Кейин топган жой азиз бўлмас, ватан тупроғидан.

Беватанлардан ватаннинг қадрини сўрмоқ керак,
Унинг меҳри улуғроқдир, рамз ила байроғидан.

Бориб Ҳинд мулкига подшоҳ бўлди Бобуршоҳ ва лек,
Андижон афзал эди, қасру саройу боғидан.

Элу юртидан жудо ғурбатда юрганлар билар,
Меҳрига ташна кўнгиллар қонмагай чанқоғидан.

Бизга фитратда берилгандир ватан меҳри — демак,
Ажрата олмас одам, тирноғини бармоғидан.

Менга юртим чўллари саҳроси афзал кўринар,
Ўзгаларнинг бепоён ўрмону, тошу – тоғидан!

Маънавийят моддиятдан доимо устун бўлур,
Талпинар саҳрога Саҳвий, бир денгиз қирғоғидан.

Бухориймас, ўзбеклар динин пешвоси кетди!

Абдуллоҳ Ўта эмас, юртнинг доноси кетди,
Абдували Мирзомас, диннинг даҳоси кетди.

Обид қорининг ўғли, сиймосида бир қанча,
Ўзбеклар фарзандимас, диннинг, сиймоси кетди.

Қотиллар отган ўқдан ўлган Рафиқ қоримас,
Ўзбек қирғизни тутиб, турган биноси кетди.

Ўзбек элин журъати, бўлди Ўшлик Алишер,
Ўшлик эмас, ватаннинг чин фуқароси кетди.

Шовруқ элни қайғуриб, Парламентни титратган,
Мусулмонлар ҳомийси, диннинг шайдоси кетди.

Золилга ҳақни айтиш, бўлган эди шиори,
Фуад Шокирий эмас, ваъда вафоси кетди.

Ҳақ йўлни топиб ҳаққа чорлар эди жоҳилни,
Ойдин табибмас жоҳил дардин давоси кетди.

Эл бошидан зулмни, йўқ қилмади истиқлол,
Зулм кетмади гарчи, рус истилоси кетди.

Мард қолмади, маддоҳлар яшар Ўзбекистонда,
Чунки, бу юртдан диннинг нури зиёси кетди.

Миллат кимдан айрилди, бугун англамас Саҳвий,
Бухориймас, ўзбеклар динин пешвоси кетди!

Мухаммас;

Кўп хабар олдим ватандан хушхабарни топмадим,
Дилга бундан каттароқ етган зарарни топмадим,
Етмиш икки фирқадан холи шаҳарни топмадим,
Дин йўлида бундан улканроқ хатарни топмадим,
Эл бошига бундан ортиқ, дардисарни топмадим.

Мустабид қаҳрин сочиб, турса бўлармиш интизом?,
Унга шукр этмоқни тарғиб айлагай муфтий имом,
Фирқаларга ажралиш гарчи дейилгандир ҳаром,
Етмиш икки фирқа бўлдик, йўқ ўзаро эҳтиром,
Бир-бирига нисбатан, холис назарни топмадим.

Ўзларин доно билиб, элга насиҳат айлагай,
Динни восита қилиб, золимга хизмат айлагай,
Эътироз этган кишига кўп хусумат айлагай,
Айтинг энди ким буларни зарра ҳурмат айлагай?,
Мен булардан каттароқ бир, дин бузарни топмадим.

Йўлдан урган барчамизни, қайси шайтон макридир?,
Нафсимизга тобеъ бўлдик, балки оқибат шудир?,
Ҳар бирин ўзига маъқул ожизона фикридир?,
Биздаги айбу хато, балким қадарнинг ҳукмидир?,
Мен синов майдонида, ҳукми қадарни топмадим.

Фирқаларнинг ихтилофи, эътиқод имон экан,
Энди йўл топмай бари, ёшу-қари ҳайрон экан,
Барчасига чин айбдор, барибир шайтон экан,
Қанча холис иддаолар, аслида ёлғон экан,
Титкилаб ўтмишни бу кундан батарни топмадим.

Адоват ўтида куйдирди бари дунёсини,
Кошкиди куйдирмаса, бу ўт ҳали уқбосини,
Қанчалар фитна-фасод, охири йўқ ғавғосини,
Гапирманглар менга ушбу фирқалар "тақво»сини,
Мен буларда чунки, тақводан асарни топмадим.

Ҳақни истеъмол этур, ботил ирода этгали,
Ҳақни рад айлар зулмга инқиёда этгали,
Ҳужжат изларлар залолатни зиёда этгали,
Саҳвиё, ғамгин дилим, дардин ифода этгали,
Ёзганим бўлди мухаммас, мухтасарни топмадим.

Мухаммас

Тилагим шу, бу умматни, ҳидоятда равон этгай,
Орага фитналар солган, ғаним ҳолин ёмон этгай,
Адолатсиз яҳудларни ки, расвои жаҳон этгай,
Гўдаклар тасвири кўзимни нам, бағримни қон этгай,
Бу даҳшатлар дилим ғамлик, тилимни безабон этгай.

Муборак ойда ифторга Ғазо аҳлини нони йўқ,
Деманглар; “қорнимиз тўқдир, бунинг бизга зиёни йўқ,”
Бугун бу зўравонлар ҳаддидан ошди гумони йўқ,
Тубанлик, ихтилофу инқирозининг поёни йўқ,
Бу умматнинг забун ҳолин, Ғазо аҳли аён этгай.

Мусулмонлар унутдилар бугун мўмин деган номни,
Қаранглар ҳолу — аҳволин, Фаластину, Ироқ, Шомни,
Замин узра миллионлаб ҳожи боғлар қайта эҳромни,
Балога мубтало айлаб кўринглар аҳли исломни,
Улуғ Роббим машаққат бирла, бу кун имтиҳон этгай.

Бировни қайғусин билмас, бировнинг жони қийналмай,
Кишининг рутбаси бўлмас улуғ, имони қийналмай,
Маишатга қилурлар сарф, молини, ҳамёни қийналмай,
Фароғатда яшаб ўтган киши виждони қийналмай,
Унинг имони борлигига, мўминлар гумон этгай.

Бу кунда биз каби, дунёни кезган зору — сарсон йўқ,
Ўзимиздан ҳали ортиб, қилган ўзгага эҳсон йўқ,
Ва лекин қанча бойлар бор, молу — дунёсига сон йўқ,
Агарчи, бизда золимга, наҳий — мункарга имкон йўқ,
Зулмга норизо бўлганлар имонин омон этгай.

Қаранглар чор тараф йиғлаб юрган мардумни кўргайсиз,
Қамоқларда хазон бўлган, ғариб маҳкумни кўргайсиз,
Заиф мустазъафин, эл — юртидан маҳрумни кўргайсиз,
Қаён боқманг бугун золим билан мазлумни кўргайсиз,
Тилагим то тирикдурман, мени мазлум томон этгай.

Буюкликдан бўлиб маҳрум, бугун хоки — туроб бўлдик,
Насорою, яҳудлар хизматида қул ҳисоб бўлдик,
Не фойда, гарчи бу ҳолдан, эзилдик, изтироб бўлдик,
Туганмас ихтилоф ичра, қолиб ҳоли — хароб бўлдик,
Бу ҳасратдан ҳаловат топмайин, Саҳвий фиғон этгай.

Мухаммас

Саодат аҳли бўлмоқлик, дилимнинг муддаосидин,
Етолмасман бу мақсадга, ёмон нафсим балосидин,
Нечук кўнгилни озод, айлайин нафс ибтилосидин,
Қочишга жой тополмасман, жафокашлар жафосидин,
Қутулмоқнинг иложи борми, элнинг можаросидин?!

Ҳаётнинг бори шу эркан, туганмас жанжалу ғавғо,
Қаю инсонни айтинг, бўлмаган ўз нафсига шайдо,
Бу офатдан қутулмоқнинг, иложини демиш тақво,
Қаю оқил киши қилгай, халойиқ сўзига парво,
Қачон бу эл тилин тийган, бировларнинг хатосидин?!

Шикаста бўлмаса нафсинг, санга кибру ҳаво бергай,
Ўзини билмаган нодон, кас ўзига жафо бергай,

Фақат тавба тазарруъ, ушбу дардинга даво бергай,
Ўзининг нафсини билса, ким ўзгага баҳо бергай?,
Жаҳолат аҳли воз кечмас, буюклик иддаосидин.

Ғубор босган кўнгилни шифоси афсус надоматда,
Насиб этсинда имонинг олиб ўтмоқ саломатда,
Надомат қилмагил қолдим дебон, таъна маломатда,
Аён бўлгай ҳақиқат, инсу — жинларга қиёматда,
Яша кўнгилни холи, айламай хавфу — рижосидин.

Худонинг раҳматидан ҳар неки борлиқ, умид этгай,
Мақоми бандаликдан мўътабар, ёрлиқ умид этгай,
Улуғ тутмас ҳавосин, сарбасар хорлиқ умид этгай,
Нечук нодон экан элдан, вафодорлик умид этгай?,
Биров топганмиди, сен ҳам, умид этсанг вафосидин?!

Хатосиз банда бўлмас бил, зумраи ибни Одамда,
Ҳисобсиз зулму исёнлар, кўнгиллар бу сабаб ғамда,
Бу бандангдан мурувватни, дариғ тутма кетар дамда,
Мен осий бандага раҳм айла, ё Раб, икки оламда,
Ризоингни муқаддам тутмадим банданг ризосидин.

Улуҳийятда якка Зотлигинг олам аро зоҳир,
Сифоти асмой зикринг, дилимни айлагай тоҳир,
Агарчи бўлди банданг маъсиятнинг илмида моҳир,
Рубубийятга имон келтириб ким, англадим охир,
Хатою, журму — исёним, убудийят асосидин.

Бани Одам эканмиз, биздаги наслу насаб, шулким,
Малаклар сажда қилди, бундан Иблис дарғазаб, шулким,

Буюкликдан тубанликга йиқилганга сабаб шулким,
Худоё, раҳматинг муҳтожиман, Сендан талаб шулким,
Йироқ этма бу қулни, аҳли тақволар аросидин.

Ҳаётда илми ҳол истаб, тополмасдан ўтар, Саҳвий,
Фаросатдан киши таълим ололмас бу илм ҳиссий,
Азалда битгани бўлгай, вале дерлар; «амал касбий,»
Бу дунёда бари яхши, ёмонлик, аслида нисбий,
Қазонинг ҳукми ўзгармас, одамларнинг баҳосидин.

Ёдгор Обид ғазалига Саҳвий мусаддаси;

Гарчи бўлган нотапонликга гирифтор ҳолатим,
Ғам тўла дунёни тарк, этмоққа тайёр ҳолатим,
Яратганнинг раҳматидин, кўп умидвор ҳолатим,
Шеърларим қилгай баён, аслида не бор ҳолатим,
Қилмадим умрим бўйи кимсага изҳор ҳолатим,
Не насиб эрмиш — эрур, ўзимга ошкор ҳолатим.

Бугун олам узра кўп, ғавфо қилурлар баъзилар,
Бир бирин қонин тўкиб, «тақво» қилурлар баъзилар,
Одамийлик расмини, расво қилурлар баъзилар,
Эл аро кўп фитналар, пайдо қилурлар баъзилар,
Билмайин ҳолим недур, иғво қилурлар баъзилар,
Барча иғво аҳлига манбаъи асрор ҳолатим.

Гарчи лозим айламоқ, ҳар ишда инсон машварат,
Чунки, қилмоққа буюрди бизга қуръон, машварат,

Қани бу кунда аҳиллик, қайда қолғон машварат?,
Хўжакўрсинга қилингай, баъзи ёлғон машварат,
Ўз — ўзимла айласам гоҳида пинҳон машварат,
Дер кўнгил «тарк этмагай ҳақ йўлни зинҳор, ҳолатим».

Мустақиллик, ҳурриятни, гарчи қилгандик ҳавас,
Оқибат ким қочди элдан, кимнидир жойи қафас,
Юртимиз ўнганмади, юртбошини босдику нас,
Бўлдику бу элни қадри, оқибатда хору — хас,
Эл учун эрк изладим, гоҳ изладим эркин нафас,
Шум ғаним йўл бермади, айлади абгор ҳолатим.

Мустабидлар адолатни икки пулга сотдилар,
Ким талаб қилса агар эркин, омонсиз отдилар,
Эрксевар фарзандларини, бирма — бир йўқотдилар,
Бошимизга бу ғарибликнинг юкини ортдилар,
Тош бошимга тош отиб, бўйнимга сиртмоқ тортдилар,
Жон қушим кетди бадар, ёт элда зор- зор ҳолатим.

Ватанпарварларни душман айлашиб қилдилар оқ,
Ушламоққа ҳар тарафда, йўлда қўйдилар тузоқ,
Тарқалиб ҳар ёнга кетдик, дилда кўп дарду фиरोқ,
Бора олмасмиз ватанга, энди биздан кўп узоқ,
Қайда бўлдим — бўлмадим, эл — юрт ғамидин ҳеч йироқ,
Гарчи бу дард жон олур, олурда душвор ҳолатим.

Дунё бўйлаб бугун бу эл, чор тараф дайдиб юрар,
Баъзи элларда қароқчилар тутиб, ушлар, урар,
Мамлакат аҳли қоронғу, совуқ уйда жим турар,
Ўрмаяпди, гар мақол бор, “Ҳар ким экканни ўрар”,

Оч етимлар бошини кимлар силаб, кўнгил сўрар,
Шул оғир ўйлар билан гоҳ — гоҳи бедор ҳолатим.

Кошки эрди бу ҳолатни кўрмаганда кўзларим,
Элни бу аҳволидан қоп қора бўлди юзларим,
Ўтди умримнинг баҳори, ёзи, келди кузларим,
Беватан қолмоқда ортимда ўғиллар, қизларим,
Ер қучиб, тупроқ ютиб сочдим аламкаш сўзларим,
Ҳар сўзим — дил суврати, акс этар такрор ҳолатим.

Саҳвиё, элга мудом таклиф этарман ҳақ йўлин,
Келмоғин бир кун диёримга кутарман ҳақ йўлин,
Мадҳ этиб шому саҳар, достон битарман ҳақ йўлин,
Умидим борки висолига етарман ҳақ йўлин,
Куйса гар жон, куйса тан — собит тутарман ҳақ йўлин,
То ўлим тутмай ёқам — этмоққа иқрор ҳолатим.

2014 йил Саҳвий